

EKOID

siedziba:
40-236 Katowice
ul. Łączna 3/40

pracownia:
40-203 Katowice
ul. Roździeńskiego 188

tel/fax. (032) 255 28 23, 353 32 14 kom 515 165 251 e-mail : ekoid@ekoid.pl www.ekoid.pl NIP 954-178-24-09

Rodzaj opracowania: **PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO POMIĘDZY
ULICAMI: STRZELCÓW BYTOMSKICH I DŁUGĄ W BYTOMIU

Zamawiający: Urząd Miejski w Bytomiu
ul. Parkowa 2
41-902 Bytom

Autorzy: mgr Justyna Borysewicz-Kubicka

Kierownik pracowni:

mgr Iwona Majewska – Durjasz

EKOID
Iwona Majewska-Durjasz
40-236 Katowice, ul. Łączna 3/40
tel./fax 32 255 28 23, 353 32 14
NIP 954-178-24-09

Katowice, luty 2018 r.

OŚWIADCZENIE – KLAUZULA

Kierujący zespołem wykonującym niniejsze opracowanie oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2017 poz. 1405 ze zm.)

Ja niżej podpisana Iwona Majewska – Durjasz jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

WYKSZTAŁCENIE	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
MGR GEOLOGII	IWONA MAJEWSKA-DURJASZ	 <p>Iwona Majewska-Durjasz 40-236 Katowice, Łączna 9/40 tel./fax 32 251 21 23, 353 32 14 NIP 664-778-24-09</p>
TYTUŁ OPRACOWANIA: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO POMIĘDZY ULICAMI: STRZELCÓW BYTOMSKICH I DŁUGĄ W BYTOMIU		
DATA OPRACOWANIA: LUTY 2018 r.		

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE.....	3
1.1. PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY.....	3
1.2. PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	3
2. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH ANALIZOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	5
2.1. OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE	5
2.2. CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH	7
2.3. POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	8
3. INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	8
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA	8
5. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU.....	9
5.1. STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA.....	9
5.1.1. <i>Ukształtowanie powierzchni terenu</i>	<i>10</i>
5.1.2. <i>Budowa geologiczna.....</i>	<i>10</i>
5.1.3. <i>Warunki hydrogeologiczne</i>	<i>11</i>
5.1.4. <i>Powierzchnia ziemi i gleby.....</i>	<i>12</i>
5.1.5. <i>Wody powierzchniowe</i>	<i>13</i>
5.1.6. <i>Warunki klimatyczne.....</i>	<i>14</i>
5.1.7. <i>Warunki florystyczno-faunistyczne</i>	<i>15</i>
5.1.8. <i>Walory krajobrazowe</i>	<i>16</i>
5.1.9. <i>Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi</i>	<i>16</i>
5.2. ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA, A JEGO ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO SAMOREGENERACJI.....	17
5.3. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU.....	21
6. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	22
6.1. FORMY OCHRONY PRAWNEJ	22
6.1.1. <i>Lasy ochronne</i>	<i>22</i>
6.1.2. <i>Zasoby wodne.....</i>	<i>22</i>
6.1.3. <i>Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.....</i>	<i>22</i>
6.1.4. <i>Złoże kopalin.....</i>	<i>23</i>
6.1.5. <i>Klimat akustyczny.....</i>	<i>23</i>
6.1.6. <i>Grunty rolne i leśne.....</i>	<i>25</i>
6.1.7. <i>Walory krajobrazowe</i>	<i>25</i>
6.1.8. <i>Flora i fauna.....</i>	<i>26</i>
6.1.9. <i>Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną</i>	<i>28</i>
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	29
8. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO STRATEGICZNEGO PLANU ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.....	32
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	34

9.1 ODDZIAŁYWANIA ROZWIĄZAŃ PLANU NA ŚRODOWISKO: BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO I DŁUGO TERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE	35
10.STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	37
11.TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	38
12.OBSZARY PROBLEMOWE.....	38
13.ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	40
14.PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE ..	43
15.STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	44

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem	5
Rysunek 2 Teren opracowania na tle podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego [1.2.18].....	9
Rysunek 3 Teren opracowania na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych [1.2.18]	12

SPIS TABEL:

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014, poz.112)).....	23
Tabela 2 Charakterystyka typów oddziaływań	36

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1 Mapa prognozy oddziaływania na środowisko w skali 1 : 2 000	
--	--

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ulicami: Strzelców Bytomskich i Długą w Bytomiu.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1405 z późn. zm.).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie Urzędu Miejskiego w Bytomiu z siedzibą przy ul. Parkowej 2.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1405, z późniejszymi zmianami);
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 519 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tekst jednolity Dz.U. 2018, poz. 142);
- [1.2.4] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tekst jednolity Dz.U. 2017, poz. 788 z późniejszymi zmianami);
- [1.2.5] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1161);
- [1.2.6] Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1566);
- [1.2.7] Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (tekst jednolity: Dz. U. 2017, poz. 2126);
- [1.2.8] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014, poz. 112);
- [1.2.9] Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr 192, poz. 1883);
- [1.2.10] Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz.U. 2012, poz.463);

- [1.2.11] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2016, poz.71);
- [1.2.12] Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r (tekst jednolity Dz.U. 2017, poz. 2187, z późniejszymi zmianami);

Ustawy i rozporządzenia te dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów oraz wprowadzania ochrony gatunkowej roślin i zwierząt. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się na następujących materiałach:

- [1.2.14] Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019. Wyk. Główny Instytut Górnictwa, Katowice, 2012;
- [1.2.15] Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Bytom przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 2 sierpnia 2011 r., zmienione uchwałą nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013r. i zmienione uchwałą nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017r.;
- [1.2.16] Opracowanie ekofizjograficzne dla Studium zagospodarowania przestrzennego miasta Bytom określające warunki geologiczno – górnicze, wyk. EKOID 2008r.;
- [1.2.17] Raport o stanie miasta Bytom 2014r. Bytom, 2015r.
- [1.2.18] Kondracki, 2001: Geografia fizyczna. PWN, Warszawa;
- [1.2.19] Szczegółowa mapa geologiczna Polski, ark. Bytom, w skali 1:50 000;
- [1.2.20] Mapa hydrogeologiczna Polski, Ark. Gliwice w skali 1:200 000;
- [1.2.21] Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia w skali 1:100 000;
- [1.2.22] Mapa hydrograficzna ark. Bytom, w skali 1:50 000;
- [1.2.23] Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, KZGW, Warszawa 2016r.;
- [1.2.24] Matuszkiewicz, 2008: Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl)
- [1.2.25] Matuszkiewicz, 2008: Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl)
- [1.2.26] <http://sitplan.um.bytom.pl/iuip/mapa>
- [1.2.27] www.katowice.pios.gov.pl (raporty i informacje o stanie środowiska w woj. śląskim);
- [1.2.28] www.katowice.lasy.gov.pl;
- [1.2.29] www.beta.btsearch.pl (luty, 2018r.);

2. Informacja o zawartości, głównych celach analizowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

Rysunek 1 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem

Teren opracowania o powierzchni ok. 99 ha obejmuje swym zasięgiem Osiedle Generała Jerzego Ziętka w Bytomiu oraz w swojej południowej części zabudowę mieszkaniowo-usługową położoną na wschód od ulicy Strzelców Bytomskich w dzielnicy Stroszek-Dąbrowa Miejska.

Granice terenu wyznaczają:

- od wschodu – granica administracyjna miasta Bytom oraz tereny mieszkaniowe i usługowe w Radzionkowie;
- od południa – ulica Strzelców Bytomskich (DK 11) oraz magistralna linia kolejowa relacji Chorzów Batory-Tczew oraz granica administracyjna miasta Bytom,
- od zachodu – ulica Strzelców Bytomskich (DK 11) oraz zabudowania dzielnicy Stroszek-Dąbrowa Miejska,
- od północy - ulica Długa, zabudowa mieszkaniowa dzielnicy Sucha Góra oraz tereny zielone położone w Radzionkowie.

Aktualnie teren jest niemal w całości zagospodarowany. Większą część jego powierzchni zajmuje zabudowa mieszkaniowa i usługowa, a także infrastruktura komunikacyjna. Zabudowie towarzyszą powierzchnie biologicznie czynne, głównie w postaci zieleni urządzonej, ale także nieużytków i zadrzewień.

Infrastruktura komunikacyjna

Przedmiotowy teren położony jest w północno-wschodniej części Bytomia, na północ od ścisłego centrum. Do elementów tworzących układ komunikacyjny terenu opracowania należy przede wszystkim ulica Strzelców Bytomskich (droga krajowa DK 11) przebiegająca przez zachodni fragment przedmiotowego obszaru, a także łączące się z ul. Strzelców Bytomskich ulice Długa i Generała Władysława Sikorskiego przebiegające równoleżnikowo (ul. Długa na północy) i włączająca się do DK 11 pod pewnym kątem (ul. Gen. Władysława Sikorskiego na południu).

Lokalną komunikację w granicach opracowania zapewniają między innymi mniejsze ulice publiczne jak np. ul. Szymały czy ul. Ks. Prymasa Augusta Hłonda oraz wewnętrzne drogi osiedlowe.

Połączenie przedmiotowego terenu z centrum miasta zapewnia także linia tramwajowa, zlokalizowana wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich. Dodatkowo przez południową część terenu przebiega magistralna, dwutorowa linia kolejowa relacji Chorzów Batory – Tczew.

Zaopatrzenie w media

Energia elektryczna jest dostarczana na przedmiotowy teren za pośrednictwem sieci średniego i niskiego napięcia.

Ponadto przez środkową część terenu przebiega przesyłowa, dwutorowa napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 400 kV Wielopole - Joachimów + Rokitnica – Łagisza wraz z pasem technologicznym. Dodatkowo przez środkową część w orientacji zbliżonej do równoleżnikowej przebiega elektroenergetyczna linia wysokiego napięcia 220 kV Blachownia – Łagisza.

Obszar jest również wyposażony w sieć wodociągową. Wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich biegnie wodociąg magistralny DN 500, a wzdłuż ulicy Długiej na północy biegnie wodociąg magistralny DZ 315 PE.

Istniejące obszary zabudowy są również skanalizowane.

W północnej części terenu opracowania biegnie magistralna sieć ciepłownicza 2 DN 600 mm wraz ze strefą ochronną. Obszar opracowania zaopatrywany jest w ciepło z miejskiej zdalczynnej sieci ciepłowniczej.

Zabudowania terenu opracowania zasilane są w gaz ziemny w oparciu o istniejącą sieć gazową.

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

W planie przedstawionym do oceny wprowadzono następujące przeznaczenia podstawowe terenów:

- a) **MN** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b) **MW** – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- c) **U** – teren zabudowy usługowej,
- d) **UKr** – teren zabudowy usług kultu religijnego,
- e) **KS** – teren obsługi komunikacji samochodowej,
- f) **KSP/ZP** – teren parkingów i zieleni urządzonej,
- g) **ZP** – teren zieleni urządzonej,
- h) **ZP/US** - teren zieleni urządzonej oraz usług sportu i rekreacji,
- i) **ZI** – teren zieleni izolacyjnej,
- j) **KDG/KT** – teren drogi publicznej klasy głównej z torowiskiem tramwajowym,
- k) **KDZ** – teren drogi publicznej klasy zbiorczej,
- l) **KDL** – teren drogi publicznej klasy lokalnej,
- m) **KDD** – teren drogi publicznej klasy dojazdowej,
- n) **KDX** – teren publicznego ciągu pieszo-jezdnego,
- o) **KDW** – teren drogi wewnętrznej,
- p) **KK/KDG/KT** – teren skrzyżowania dwupoziomowego linii kolejowej i drogi publicznej klasy głównej z torowiskiem tramwajowym,
- q) **KK/KDZ** – teren skrzyżowania dwupoziomowego linii kolejowej i drogi publicznej klasy zbiorczej,
- r) **KK** - teren komunikacji kolejowej.

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleni wysoka.

Aktualnie na terenie będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie uchwalono miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W stosunku do istniejącego sposobu zagospodarowania oceniany projekt planu zagospodarowania przewiduje przede wszystkim poszerzenie (rozwój) terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów nieużytków, zieleni nieurządzonej, ale lokalnie również obszarów zadrzewionych).

Ponadto *plan* przedstawiony do oceny wprowadza przeznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej/usługowej na tereny dawnych szybów i szybków porudnych. Dodatkowo *plan* wprowadza przeznaczenie terenów zabudowy usługowej w rejonie dawnego zaszypanego wyrobiska. W planie zawarto informację o lokalizacji tych terenów w obszarze opracowania. Szczegółowe informacje dotyczące lokalizacji zabudowy w obszarach wyrobisk mających połączenie z powierzchnią (zlikwidowane szyby i szybiki) oraz terenu dawnego wyrobiska zawarto w rozdziale 12 niniejszej prognozy.

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Oceniany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego generalnie realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Ponadto uwzględnia założenia ochrony środowiska gruntowo – wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym.

Zapisy planu wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami realizują politykę rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym określoną w takich dokumentach jak:

1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
2. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjętej uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).

Plan uwzględnia również założenia ochrony środowiska gruntowo – wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym.

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

W zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi.

W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleni wysoka.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe, czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również na przedmiotowym terenie podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko. Z uwagi na ujęte w *planie* zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany wyżej monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

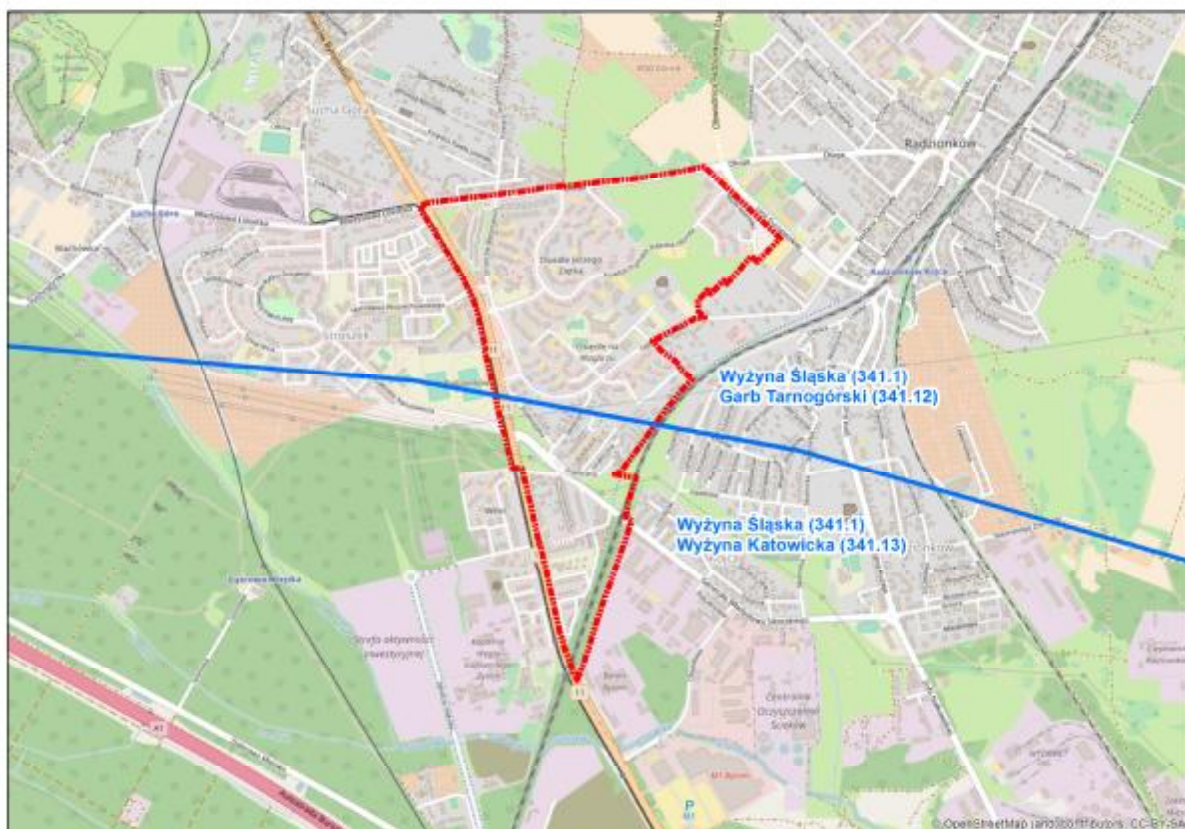
5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu...

5.1. Stan zasobów środowiska

Stan środowiska na przedmiotowym terenie kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem.

Zgodnie z podziałem regionalnym kraju według Kondrackiego (2001) omawiany teren znajduje się w obrębie prowincji Wyżyny Polskie, podprowincji Wyżyny Śląsko – Krakowskiej (341), makroregionu Wyżyna Śląska (341.1). Północna część terenu opracowania leży w zasięgu mezoregionu Garb Tarnogórski (341.12), południowa zaś w granicach mezoregionu Wyżyna Katowicka (341.13).

Lokalizację terenu opracowania na tle podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego przedstawia poniższy rysunek.

Rysunek 2 Teren opracowania na tle podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego [1.2.18]

Przedmiotowy teren położony jest w północno wschodniej części Bytomia, na północ od ścisłego centrum miasta. Generalnie obejmuje swym zasięgiem obszary zabudowane, którym towarzyszy infrastruktura drogowa oraz elementy zieleni, w tym trawniki, zadrzewienia bądź nieużytki.

Przyrodniczą łączność z obszarami otaczającymi zapewniają obecnie jedynie tereny zielone zlokalizowane w północnej i północno wschodniej części terenu opracowania oraz lokalne płyty zieleni

towarzyszącej ciągom komunikacyjnym. Z uwagi jednak na znaczny stopień urbanizacji na analizowanym obszarze oraz ograniczenie terenów biologicznie czynnych w granicach przedmiotowego terenu i jego sąsiedztwie trudno mówić o efektywnych powiązaniach ekologicznych umożliwiających migrację gatunków. Wewnętrzna spójność lokalnego układu przyrodniczego, a także łączność z terenami otaczającymi opiera się przede wszystkim o wspomniane wyżej, enklawy zieleni. W skali lokalnej, funkcjonują one na zasadzie tzw. modelu „stepping stone”, w którym określone płyty zieleni stanowią swoiste wyspy pośród zagospodarowania, pomiędzy którymi możliwa jest lokalna migracja niektórych gatunków na przykład ptaków.

Do głównych powiązań przyrodniczych obszaru opracowania zaliczyć można zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego.

5.1.1. Ukształtowanie powierzchni terenu

Omawiany teren położony jest w północnej części Wyżyny Śląskiej.

Pierwotna rzeźba terenu opracowania, jaki i całego miasta Bytom została jednak przekształcona pozostając pod wpływem morfogenetycznej działalności człowieka związanej między innymi z rozwojem osadnictwa, a także wpływami przemysłu wydobywczego (głównie górnictwa węgla kamiennego i innych surowców). Pierwotny charakter rzeźby został zmieniony między innymi na skutek niwelacji terenu pod obiekty kubaturowe, place oraz ciągi komunikacyjne, a także tworzenia nasypów. Natomiast do najczęściej spotykanych przekształceń na terenach związanych z działalnością górnictwem należą osiady powierzchni powstałe w wyniku eksploatacji podziemnej węgla kamiennego.

Aktualnie omawiany teren łagodnie obniża się w kierunku południowym.

W północnej części terenu zlokalizowane jest lokalne wyniesienie, gdzie rzędne wysokości osiągają ok. 315-318 m n.p.m. Z tego miejsca powierzchnia terenu opada w kierunku południowym, gdzie rzędne wysokości osiągają wartości rzędu 284 m n.p.m.

5.1.2. Budowa geologiczna

Zgodnie ze „Szczegółową mapą geologiczną Polski” podłoże geologiczne omawianego terenu zbudowane jest utworów karbonu na których zalegają osady triasowe, jurajskie i czwartorzędowe.

Utwory karbońskie reprezentowane przez warstwy rudzkie, brzeżne i siodłowe namuru (piaskowce, mułowce, zlepieńce i węgiel kamienny).

Warstwy rudzkie, wykształcone zostały w postaci łupków ilastych i piaszczystych, bądź, sporadycznie w postaci piaskowców o miąższości 0 – 300 m. Wychodnie warstw znajdują się we wschodniej części niecki bytomskiej. W obrębie warstw rudzkich wykształciło się siedem pokładów węgla kamiennego o łącznej miąższości 20 m.

Warstwy siodłowe budują utwory piaszczyste i łupki o miąższości do 250 m. W obrębie tych warstw wykształciły się cztery pokłady węgla o łącznej miąższości 16 m. Pokłady te stanowią podstawę górnictwa węgla kamiennego w rejonie Bytomia.

Warstwy brzeżne budują głównie łupki piaszczyste i ilaste o dużej miąższości oraz ławice piaskowców. Odznaczają się one niewielką zasobnością pokładów węglonośnych.

W północno wschodnim fragmencie omawianego obszaru na utworach triasu zalegają osady jurajskie w postaci glinek ogniotrwałych, żwirów i zlepieńców warstw połomskich.

Najmłodsze ogniwo w podłożu geologicznym przedmiotowego terenu stanowią utwory czwartorzędowe reprezentowane przez plejstocenyjskie piaski i żwiry lodowcowe (glacialne). We wschodnim fragmencie terenu występują gliny pylaste, a zachodnie fragmenty charakteryzują się obecnością holoceńskich osadów rzecznych.

Warunki górnicze

Środkowa i południowa część terenu opracowania pozostaje w zasięgu granic udokumentowanego złoża węgla kamiennego „Powstańców Śląskich”, którego eksploatacja została zaniechana w 2001 roku. Aktualnie teren opracowania jest zlokalizowany poza istniejącymi terenami i obszarami górniczymi.

W przeszłości w granicach opracowania była prowadzona również eksploatacja rud cynku i ołowiu. Pozostałością dawnej eksploatacji surowców w granicach opracowania są płytkie wyrobiska górnicze, a także zlikwidowane szyby i szybiki.

Ponadto w północnej części terenu opracowania zlokalizowane jest zasypane, dawne wyrobisko górniczego (kamieniołom).

W rejonie dawnych szybików, płytkich wyrobisk górniczych oraz dawnego wyrobiska, z uwagi na brak szczegółowych informacji na temat ich likwidacji, nie można wykluczyć możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych powierzchni.

5.1.3. Warunki hydrogeologiczne

Pod względem podziału hydrogeologicznego Polski, przyjętego w treści seryjnych *Map hydrogeologicznych Polski, w skali 1:200 000 – Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa*, analizowany teren położony jest w regionie Bytomsko – Olkuskim (XV), gdzie główny poziom użytkowy występuje w utworach triasu środkowego i dolnego, gdzie kolektorem wód typu szczelinowatego są wapienie i dolomity.

Mniejsze znaczenie mają poziomy wodonośne w utworach czwartorzędowych, gdzie kolektorem są piaski, a rzadziej żwiry.

Teren opracowania leży w zasięgu odwadniającego wpływu kopalń węgla kamiennego.

Teren opracowania jest zlokalizowany w zasięgu dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Północna część terenu jest zlokalizowana w zasięgu GZWP nr 330 „Zbiornik Gliwice” o typie krasowo – szczelinowym w utworach triasowych. Natomiast środkowa i południowa część terenu znajduje się w zasięgu GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”, również o typie krasowo – szczelinowym w utworach triasowych.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi stopień zagrożenia zbiorników wód podziemnych w omawianym obszarze jest średni, bądź niski.

Lokalizację terenu opracowania na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) przedstawiono na rys. 3.

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Zgodnie z podziałem Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren pozostaje w zasięgu JCWPd nr 111 (PLGW2000111) – region wodny Małej Wisły.

Zgodnie z Aktualizacją Planu Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły [1.2.23] zarówno stan chemiczny jak i stan ilościowy wspomnianej JCWPd określone zostały jako słabe, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona.

Rysunek 3 Teren opracowania na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych [1.2.18]

5.1.4. Powierzchnia ziemi i gleby

Miasto Bytom charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem ukształtowania się gleby. Można wyróżnić tu następujące typy:

- rędziny - gleby na ogół żyzne, jednak z powodu trudności w ich uprawianiu zakwalifikowane są do klasy bonitacyjnej IIIb, IV,
- zdegradowane rędziny klasy V,
- brunatne - mało żyzne, wytworzone pod wpływem lasów liściastych lub mieszanych z różnych skał macierzystych zasobnych w wapń i gleby bielcowe charakteryzujące się bardzo kwaśnym odczynem oraz małą zawartością próchnicy, o klasie IVb i V,
- zabagnione i bagienne z wysokim poziomem wody gruntowej V i VI klasy bonitacyjnej,
- antropogeniczne – związane są z terenami przemysłowymi, zabudową mieszkaniową oraz sąsiedztwem dróg.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi gleby w Bytomiu w większości są zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne, spaliny samochodowe oraz przez stosowanie nawozów sztucznych. Przyczyną tego typu zanieczyszczeń były i są: pyły, pary oraz gazy emitowane przez różnego rodzaju zakłady przemysłowe, energetykę, transport i kopalnictwo.

Na obszarze Bytomia stwierdza się zanieczyszczenie gleb metalami, wynikające zarówno z rozwoju górnictwa jak i budowy geologicznej podłoża. Bez wątplenia o stopniu zanieczyszczenia gleb zadecydowało tutaj górnictwo rud cynkowo-ołowiowych oraz lokalizacja zakładów przetwórstwa tych rud i składowiska odpadów pochodzących z przemysłu cynkowo-ołowiowego.

Drugim istotnym źródłem zanieczyszczeń metalami było hutnictwo żelaza i stali oraz energetyka.

5.1.5. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania należy do zlewni rzeki Szarlejki (zlewnia rzeki Odry IV-rzędu), przepływającej w kierunku wschodnim za południową granicą analizowanego obszaru.

Teren opracowania odwadniany jest w większości przez dopływ Szarlejki – Potok Seget. Jedynie północno wschodnia i wschodnia część analizowanego obszaru odwadniana jest przez lewostronny dopływ Szarlejki – Rów Radzionkowski.

Wyżej wymienione zlewnie elementarne oddziela od siebie topograficzny dział wodny V rzędu.

Zgodnie z *Mapą hydrograficzną Polski* w północno zachodniej i zachodniej części terenu występują płytkie wody gruntowe zalegające do 1 m p.p.t. Niemniej jednak biorąc pod uwagę aktualne zagospodarowanie terenu (w większości zabudowa o charakterze usługowym) można przyjąć, iż poziom wód gruntowych został już zdrenowany i płytko zalegające wody gruntowe już tu nie występują.

Jednolite części wód powierzchniowych

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669), stanowiąca silnie zmienioną część wód, której stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona. Dla omawianej JCWP ustanowiono odstępstwo ze względu na brak możliwości technicznych ograniczenia wpływu tych oddziaływań. W zlewni JCWP występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które nie są wystarczające, aby zredukować tą presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. W związku z powyższym wskazano również działanie uzupełniające, obejmujące przeprowadzenie pogłębionej analizy presji w celu zaplanowania działań ukierunkowanych na redukcję fosforu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027. W zlewni JCWP występuje presja komunalna i przemysłowa. W programie działań zaplanowano działanie obejmujące przegląd pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi przez użytkowników w zlewni JCWP z uwagi na zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie

konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027. Brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Wpływ działalności antropogenicznej na stan JCWP oraz brak możliwości technicznych ograniczenia tych oddziaływań na wody, generuje konieczność ustalenia mniej rygorystycznych celów w zakresie wskaźników charakteryzujących zasolenie. Jednocześnie czas niezbędny dla realizacji działania polegającego na ustaleniu wartości granicznej dla dobrego stanu lub potencjału, dla parametrów, dla których obniżono cel środowiskowy, powoduje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych przez JCWP. Występująca działalność gospodarcza człowieka związana jest ściśle z występowaniem bogactw naturalnych i przemysłowym charakterem obszaru zlewni.

5.1.6. Warunki klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez R. Gumińskiego (1948), analizowany teren należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka).

Zasadniczy wpływ na kształtowanie się warunków klimatycznych na terenie miasta, jak również w obrębie omawianego terenu, mają wpływy oceaniczne oraz sporadyczne oddziaływanie docierające tu od południowego zachodu przez Bramę Morawską mas powietrza zwrotnikowego. Docierają tu również zimne masy powietrza arktycznego z północy - głównie w chłodnej połowie roku.

Wilgotność względna powietrza waha się od 68 do 84%. Średnia temperatura stycznia wynosi ok. -3 °C, lipca +16,8 °C, roczna +8,12 °C. Średnia roczna suma opadów wynosi ok. 723 mm, najwyższe opady są w lipcu, a najniższe w lutym. Bytom, podobnie jak i cały obszar Aglomeracji Górnośląskiej, cechuje także dość długi okres zalegania pokrywy śnieżnej oraz stosunkowo duża jej przeciętna grubość w porównaniu do nizinnych terenów Polski środkowej.

Warunki aerosanitarnie

Bezpośrednio na przedmiotowym terenie nie jest prowadzony monitoring jakości powietrza.

Na warunki aerosanitarnie na przedmiotowym terenie mają między innymi wpływ zanieczyszczenia pochodzące z emitorów punktowych, a także liniowych. Do punktowych źródeł zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego należą zabudowania w obrębie których dochodzi do emisji szkodliwych związków powstających w procesie grzewczym (efekt tzw. „niskiej emisji”). Liniowymi źródłami emisji zanieczyszczeń są natomiast ciągi komunikacyjne w tym przede wszystkim droga krajowa DK 11 (ulica Strzelców Bytomskich), generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych. Zanieczyszczenia mogą tutaj być również nawiewane z terenów przyległych, głównie z tych rozciągających się na południe i zachód od terenu opracowania.

5.1.7. Warunki florystyczno-faunistyczne

Flora

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne według Matuszkiewicza (2008), obszar planu jest zlokalizowany w zasięgu Prowincji Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, Działu Wyżyn Połudnowopolskich (C), Krainy Górnośląskiej (C.3.) i Okręgu Górnośląskiego Właściwego (C.3.1.). Teren jest zlokalizowany na granicy dwóch podokręgów. Środkowa i południowa część terenu należy do Podokręgu Bytomsko – Mysłowickiego (C.3.1.n), północna część zaś leży w zasięgu Podokręgu Będzińskiego (C.3.1.e).

Do potencjalnej roślinności naturalnej (Matuszkiewicz, 2008) przeważającej części omawianego terenu należą zbiorowiska żyznych buczyn *Dentario enneaphyllidis* – *Fagetum*. Jedynie we środkowej części pierwotne występowały lasy grądowe *Tilio-Carpinetum*. W południowej części brak jest danych dotyczących potencjalnej roślinności naturalnej.

Na przestrzeni lat pod wpływem antropopresji (osadnictwa, rolnictwa i przemysłu) pierwotne siedliska ulegały przekształceniom, co pociągało za sobą zmiany w fizjonomii i strukturze gatunkowej poszczególnych fitocenoz.

Środowisko naturalne terenu objętego opracowaniem zostało silnie przekształcone przez człowieka i stale pozostaje pod wpływem jego działalności. Naturalna roślinność na przestrzeni lat uległa degradacji i właściwie już tu nie występuje.

Płaty roślinności ruderalnej występują między innymi w strefach przydrożnych, w rejonie linii kolejowych oraz w sąsiedztwie ogrodzeń. Do gatunków występujących w obrębie płatów zieleni nieurządzonej należą między innymi bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare*), przymiotno białe (*Erigeron annuus*), a także gatunki trawiaste takie jak trzcinnik piaskowy (*Calamagrostis epigeios*) i inne. W wielu miejscach występują także obce i inwazyjne gatunki takie jak rdestowiec (*Reynoutria sp.*) i nawłoc kanadyjska (*Solidago canadensis*).

Lokalnie na powierzchniach antropogenicznych mogą wykształcać się również umiarkowanie nitrofilne zbiorowiska miejsc silnie wydeptywanych. Zbiorowiska te złożone są głównie z niskich gatunków zielnych, znoszących uszkodzenia mechaniczne takich jak na przykład babka zwyczajna (*Plantago major*), wiechlina roczna (*Poa annua*) czy mniszek lekarski (*Taraxacum officinalis*).

Wyróżniające się płaty zadrzewień w granicach opracowania zlokalizowane są przede wszystkim w rejonie terenów zieleni nieurządzonej, gdzie spotkać można między innymi przedstawicieli z rodzaju wierzba (*Salix sp.*), robinia (*Robinia pseudoacacia*), klon (*Acer sp.*) oraz topola (*Populus sp.*).

Do zieleni urządzonej w granicach opracowania należy towarzysząca zabudowie roślinność przydomowych ogrodów, trawników i klombów, a także żywopłoty oraz przyuliczna zieleń wysoka.

Zgodnie z informacjami udostępnionymi przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Katowicach, w granicach terenu opracowania wskazano na występowanie gatunków roślin naczyniowych podlegających ochronie prawnej, tj. pływacza zwyczajnego (*Utricularia vulgaris*) oraz plesznika zwyczajnego (*Pulicaria vulgaris*). Jednakże z uwagi na fakt, iż w granicach opracowania brak jest siedlisk wyżej wymienionych gatunków tj. ciepłych, stojących wód eutroficznymi (w przypadku

pływacza) oraz rowów i torfowisk (w przypadku plesznika) można wykluczyć ich występowanie na terenie objętym projektem *miejscowego planu...*

Fauna przedmiotowego terenu jest reprezentowana zasadniczo przez gatunki synantropijne, powszechnie związane z osiedlami ludzkimi.

Do ptaków występujących na omawianym obszarze należą między innymi takie gatunki jak gołąb (*Columba livia*), kawka (*Corvus monedula*), sroka (*Pica pica*), gawron (*Corvus frugilegus*) oraz wróbel domowy (*Passer domestica*), a także sikora bogatki (*Parus major*). Wspomniane gatunki mogą również tutaj gniazdować.

Ssaki występujące potencjalnie na omawianym terenie to przede wszystkim gatunki zsynantropizowane, w tym głównie drobne gryzonie, choć pojawiać się tutaj mogą również niektóre gatunki nietoperzy związanych z osadami ludzkimi.

Najliczniejszą grupą organizmów zwierzęcych są tutaj bez wątpienia przedstawiciele owadów i pajęczaków.

5.1.8. Walory krajobrazowe

W przedmiotowym terenie dominuje krajobraz terenów zurbanizowanych, przy czym odznacza się tutaj stosunkowo duża ilość zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowaniom.

Istotnym czynnikiem determinującym krajobraz przedmiotowego terenu są ciągi komunikacyjne oraz przebiegająca w południowej części terenu linia kolejowa.

5.1.9. Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi

Rzeźba terenu oraz charakter zagospodarowania stanowią o wielu powiązaniach przyrodniczych przedmiotowego terenu z obszarami otaczającymi. Nie mniej należy podkreślić, iż aktualnie teren funkcjonalnie i przestrzennie jest powiązany przede wszystkim z obszarami zlokalizowanymi na północy i północnym wschodzie, gdyż na zachodzie i wschodzie swobodna wymiana biologiczna jest znacznie ograniczona na skutek obecności ciągów komunikacyjnych (DK 11) i linii kolejowej.

Wymiana biologiczna między terenem opracowania, a terenami przyległymi od północy i północnego wschodu jest możliwa, za sprawą sąsiedztwa obszarów biologicznie czynnych, przede wszystkim terenów zieleni nieurządzonej i zadrzewień. Z uwagi jednak na znaczny stopień urbanizacji na analizowanym obszarze oraz ograniczenie terenów biologicznie czynnych w granicach przedmiotowego terenu i jego sąsiedztwie trudno mówić o efektywnych powiązaniach ekologicznych umożliwiających migrację gatunków. Wewnętrzna spójność lokalnego układu przyrodniczego, a także łączność z terenami otaczającymi opiera się przede wszystkim o wspomniane wyżej, enklawy zieleni. W skali lokalnej, funkcjonują one na zasadzie tzw. modelu „stepping stone”, w którym określone płyty zieleni stanowią swoiste wyspy pośród zagospodarowania, pomiędzy którymi możliwa jest lokalna migracja niektórych gatunków na przykład ptaków.

Do głównych powiązań obszaru opracowania z terenami sąsiednimi zaliczyć można zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego.

Warto również wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak pobocza dróg także umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to jednak głównie kosmopolitycznych i wiatrosiewnych gatunków roślin.

Teren jest zlokalizowany poza istotnymi korytarzami ekologicznymi wyznaczonymi na terenie województwa śląskiego czy kraju.

5.2. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”) ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz od stopnia przekształcenia pierwotnego środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo silnym i praktycznie nieodwracalnym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi i środowiska gruntowego,
- zanieczyszczenie gruntu, wód powierzchniowych i podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące
- przekształcenia biocenoz

Przekształcenia powierzchni ziemi i środowiska gruntowego

Jednym z najbardziej widocznych przejawów przekształcenia środowiska naturalnego są zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi oraz przeobrażeniu szaty roślinnej. W granicach opracowania roślinność zdecydowanie odbiega od potencjalnego stanu naturalnego.

Trwałe i praktycznie nieodwracalne przekształcenia powierzchni ziemi mają miejsce przede wszystkim na obszarach zabudowanych oraz w rejonach infrastruktury komunikacyjnej, gdzie powierzchnie biologicznie czynne były niwelowane i zajmowane na rzecz zabudowań oraz powierzchni utwardzonych i szczelnych.

Jednym z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska przyrodniczego analizowanego terenu, w tym na morfologię, jest dokonana eksploatacja pokładów węgla kamiennego. Eksploatację złoża węgla kamiennego w granicach opracowania prowadziła zlikwidowana KWK „Powstańców Śląskich”. Obecnie nie planuje się prowadzenia eksploatacji w granicach przedmiotowego terenu, a związku z tym nie przewiduje się wystąpienia tutaj odkształceń powierzchni o charakterze ciągłym.

Warto nadmienić, że przekształcenia powierzchni terenu są związane także z dawnym powierzchniowym przemysłem wydobywczym. Należą do nich między innymi wyrobiska mające połączenia z powierzchnią (zlikwidowane szyby, szybiki) stanowiące pozostałość po eksploatacji

surowców mineralnych. Ponadto w północnej części terenu opracowania zlokalizowane jest zasypane, dawne wyrobisko górniczego (kamieniołom).

Z uwagi na prowadzone w przeszłości płytkie kopalnictwo oraz powierzchniową eksploatację kopalni, na obszarach w jego rejonie nie można wykluczyć możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych powierzchni.

Oddziaływaniem związanym z przyrostem powierzchni szczelnych było i jest również zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, co prowadzi do ograniczenia możliwości infiltracji wód w głąb ziemi i równocześnie jest związane ze wzrostem spływu wód deszczowych z terenów utwardzonych.

Obecnie czynnikiem wpływającym na grunty w granicach opracowania jest także oddziaływanie mechaniczne w postaci rozjeżdżania czy też wydeptywania.

Zanieczyszczenie gruntu, wód powierzchniowych i podziemnych,

Z uwagi na wysoki stopień urbanizacji terenu grunty na przedmiotowym terenie, a także wody podziemne są narażone na zanieczyszczenia. Przyczyną zmian chemizmu gruntów czy wód są zanieczyszczenia przenikające z powietrza atmosferycznego, a także dostające się do nich wraz opadami atmosferycznymi. Do niekorzystnych z przyrodniczego punktu widzenia procederów jest także bezprawne zaśmiecanie powierzchni zielonych. Grunty wzdłuż dróg na terenie opracowania są również narażone na zasolenie.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi grunty w Bytomiu są w większości zanieczyszczone substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne, spaliny samochodowe oraz przez stosowanie nawozów sztucznych. Ponadto na obszarze Bytomia stwierdzono zanieczyszczenie gleb metalami, wynikające zarówno z rozwoju górnictwa jak i specyficznej budowy geologicznej podłoża. Bez wątplenia o stopniu zanieczyszczenia gleb zadecydowało tutaj górnictwo rud cynkowo-ołowiowych oraz lokalizacja zakładów przetwórstwa tych rud i składowiska odpadów pochodzących z przemysłu cynkowo-ołowiowego.

Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Z intensyfikacją zabudowy oraz nasileniem ruchu samochodowego bezpośrednio wiąże się problem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Warunki aerosanitarne na terenie są kształtowane zarówno przez czynniki wewnętrzne (w granicach opracowania) jak i zewnętrzne (poza przedmiotowym terenem). Występująca w granicach terenu objętego opracowaniem zabudowa mieszkaniowa jest źródłem występowania tzw. niskiej emisji nasilającej się w sezonie grzewczym, co znajduje odzwierciedlenie we wzrostach stężeń pyłu zawieszonego PM 10 i benzo(a)pirenu. Problem niskiej emisji związany jest z wykorzystywaniem węgla jako głównego paliwa do produkcji ciepła w gospodarstwach domowych zaopatrywanych z indywidualnych systemów grzewczych.

Oprócz emitorów punktowych wpływ na warunki aerosanitarne mają liniowe źródła emisji zanieczyszczeń jakim są główne ciągi komunikacyjne, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych.

Warunki aerosanitarne charakteryzują się zmiennością w czasie i przestrzeni.

Zgodnie z Aktualnym Stanem jakości powietrza w województwie śląskim w 2015 roku prezentowanym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach na terenie Bytomia średnie stężenia substancji w 2015 roku kształtowały się następująco: PM10 – 44 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, PM2,5 – 29 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, C₆H₆ – 2,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, NO₂ – 23 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, Pb – 0,04 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Należy więc stwierdzić, że średnie stężenia pyłu zawieszonego przekraczały poziomy dopuszczalne.

Emisja hałasu

Hałas należy do czynników którego bezpośredni wpływ jest ograniczony do czasu jego trwania. Pod tym względem środowisko wykazuje wysoką zdolność do regeneracji. W omawianym terenie do głównych źródeł hałasu należą przede wszystkim główne ciągi komunikacyjne jak np. ulica Strzelców Bytomskich (DK 11), które oddziałują na tereny przyległe. Ponadto do komunikacyjnych źródeł hałasu w granicach opracowania należy również fragment linii tramwajowej na zachodzie oraz kolejowej w części południowej.

Mniejsze znaczenie ma tutaj hałas bytowy czy przemysłowy.

Zgodnie z Mapą akustyczną Bytomia (2016r.) na omawianym terenie najwyższe poziomy hałasu drogowego utrzymują się w rejonie istniejących dużych ciągów komunikacyjnych (zawłaszcza ulicy Strzelców Bytomskich i ul. Długiej) i osiągają od 70 do 75 dB (współczynnik LDWN) oraz około 60 - 65 dB (współczynnik LN).

Wspomniane wyżej ulice zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej prowadzą obecnie znaczny ruch kołowy, który może powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach zabudowy mieszkaniowej (mieszkaniowo-usługowej) skupionej w ich rejonie. Należy podkreślić, iż rejonami najbardziej narażonymi na oddziaływanie akustyczne ulic jest pierwsza linia zabudowy.

Aktualnie przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego występują potencjalnie w pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich (także poza granicami przedmiotowego terenu).

Bezpośrednio w granicach przedmiotowego terenu właściwie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przemysłowego oraz pochodzącego od linii tramwajowych. W porze nocnej może dochodzić do potencjalnych przekroczeń rzędu max. 5dB na pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej przy linii kolejowej w południowej części terenu opracowania.

Podsumowując należy stwierdzić, że aktualnie w granicach opracowania, w rejonie istniejącej zabudowy mieszkaniowej z usługami dochodzi do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego określonych w obowiązującym ustawodawstwie i wynoszą do 5 dB, przy czym występują one przede wszystkim wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich, w rejonie pierwszej linii zabudowy.

Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Promieniowanie niejonizujące uważa się obecnie za jedno z poważniejszych zanieczyszczeń środowiska. Promieniowanie powstaje przede wszystkim w wyniku działania sieci i urządzeń elektroenergetycznych, instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych oraz innych instalacji elektrycznych. Negatywny wpływ energii elektromagnetycznej przejawia się tak zwanym efektem termicznym, który, w przypadku silnych źródeł, może powodować zmiany biologiczne (np. zmianę właściwości koloidalnych w tkankach).

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości od 1 Hz do 10^{16} Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe na przykład linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe - urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300 000 MHz, do których należą:

- 1) stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- 2) urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne.

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 r. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową odrębną wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego 50 Hz w wysokości 1kV/m.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń w/w rozporządzenie określa wysokość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Dla pól elektromagnetycznych w zakresie częstotliwości 300 MHz do 300 GHz (zakres częstotliwości sieci telefonii komórkowej) dopuszczalna wartość składowej elektrycznej wynosi 7 kV/m, natomiast gęstość mocy $0,1 \text{ W/m}^2$.

W odniesieniu do obszarów planu źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego są: linie przesyłowe energii elektrycznej, a przede wszystkim linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 400kV Wielopole – Joachimów + Rokitnica – Łagisza oraz 220kV Blachownia – Łagisza.

Źródłem promieniowania niejonizującego są również anteny i stacje bazowe telefonii komórkowej ulokowane w granicach przedmiotowego terenu na dachu bloku przy ul. Ks. Prymasa Augusta Hlonda 45.

Przekształcenia biocenoz

Naturalna pokrywa glebowa jak również naturalna szata roślinna w granicach przedmiotowego terenu praktycznie już nie występują. Dokonywane przez lata przekształcanie siedlisk pociągnęło za sobą głębokie zmiany w składzie gatunkowym zwierząt. Znacznemu uproszczeniu uległy również zależności troficzne między organizmami.

Roślinność obszarów miejskich narażona jest przede wszystkim na działanie takich stresorów jak zanieczyszczenie powietrza, zmiana chemizmu podłoża oraz związany z nią wzrost ciśnienia osmotycznego roztworu wodnego występującego w podłożu (wywołane m.in. soleniem dróg), a także uszkodzenia mechaniczne roślinności spowodowane przez wydeptywanie lub rozjeżdżanie. W związku z powyższym powierzchnie biologicznie czynne są zdominowane i porastane głównie przez kosmopolityczne gatunki synantropijne oraz wprowadzone przez człowieka gatunki ozdobne odporne na wspomniane wyżej czynniki stresowe. Obszary zielone w granicach opracowania są także miejscami zaśmiecanymi.

Fauna jest również reprezentowana głównie przez pospolite i zsynantropizowane gatunki zwierząt, przystosowane do warunków miejskich.

Podsumowując można stwierdzić, że w wyniku znacznych przeobrażeń środowiska przyrodniczego na omawianym terenie oraz ciągłej presji ze strony człowieka samoistny (bez pomocy człowieka) powrót lokalnego środowiska do stanu pierwotnego (sprzed dewastacji) jest praktycznie niemożliwy. W obecnym stanie, w granicach opracowania kształtują się lokalnie spontanicznie wtórne zbiorowiska roślinne charakteryzujące się pewną odpornością na występujące tutaj oddziaływania.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu miejscowego planu...

Poprzez brak realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym sposobie użytkowania.

Z uwagi na wysoki stopień urbanizacji oraz działalność gospodarczą środowisko przyrodnicze na przedmiotowym terenie jest znacznie przekształcone i pozostaje pod ciągłą presją antropogeniczną. W związku z tym potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji planu będą związane z utrzymaniem lub pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących. Są one związane między innymi z emisją hałasu, zanieczyszczeń atmosferycznych bądź lokowaniem odpadów.

Dalsze przekształcenie środowiska w przypadku braku realizacji planu na terenie opracowania może być potencjalnie związane z nieukierunkowanym zagospodarowaniem terenu, w tym na przykład z dogęszczeniem zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych, co wiąże się między innymi z likwidacją roślinności czy degradacją gruntu.

Przyrost nowych terenów zabudowanych, może przyczynić się do pogorszenia warunków aerosanitarnych i topoklimatycznych. Poszerzanie terenów zabudowanych, w tym produkcyjnych może być związany z lokalnym wzrostem emisji hałasu.

Warunki aerosanitarnie, w tym jakość powietrza atmosferycznego przedmiotowego terenu odznaczają się zmiennością w czasie i przestrzeni. Aktualnie możliwe jest ograniczenie zagrożeń dla środowiska wynikających z działalności człowieka. Poprawa stanu powietrza jest możliwa między innymi poprzez unowocześnienie szlaków komunikacyjnych (wymiana nawierzchni, ustawianie ekranów

dźwiękoszczelnych), wyeliminowanie uciążliwych lub wadliwych urządzeń grzewczych na rzecz niskoemisyjnych kotłów oraz stosowaniu proekologicznych źródeł energii w gospodarstwach domowych, czy też odpowiedniego składowania i utylizacji odpadów.

Zaniedbanie i zaśmiecanie terenów zieleni może być związane z pogorszeniem się wartości estetycznych oraz umożliwi ekspansję synantropijnym gatunkom roślin o szerokiej tolerancji siedliskowej, w tym gatunkom inwazyjnym.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Lasy ochronne

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w Ustawie o lasach [1.2.4].

W granicach opracowania nie występują lasy o charakterze ochronnym.

6.1.2. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo wodne [1.2.6]. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Analizowany obszar znajduje się w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP): GZWP nr 330 „Zbiornik Gliwice” oraz GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”.

W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono zapisy służące ochronie wód podziemnych i powierzchniowych. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu.

W przypadku terenów płytko zalegających wód gruntowych (1m p.p.t.) przedstawionych zgodnie z danymi archiwalnymi [1.2.22] plan utrzymuje istniejące tereny zabudowy.

6.1.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego.

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669), stanowiąca silnie zmienioną część wód, której stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona.

W odniesieniu do Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) – zgodnie z podziałem kraju na 172 obszary przedmiotowy teren znajduje się w JCWPd nr 111 (PLGW2000111) – region wodny Małej Wisły.

Przez teren opracowania nie przepływają cieki istotne z punktu widzenia możliwości osiągnięcia dobrego stanu JCWP.

Zasadniczo oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód. W związku z tym realizacja zamierzeń planu przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w/w jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

6.1.4. Złoże kopalin

Udokumentowane złoże kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze [1.2.7].

Bezpośrednio w granicach opracowania występuje złoże węgla kamiennego „Powstańców Śląskich”, co zostało uwzględnione w ocenianym projekcie planu.

Plan wprowadza jednocześnie zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – z wyłączeniem przedsięwzięć związanych z realizacją i remontami dróg publicznych, linii kolejowych, linii tramwajowych, infrastruktury technicznej, czy inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

Powyższy zapis powoduje, iż podjęcie w przyszłości potencjalnej eksploatacji złoża będzie formalnie ograniczone.

6.1.5. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu [1.2.8].

W ramach ustaleń projektu *planu* przewiduje się wprowadzenie jednostek urbanistycznych, które zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem będą podlegały ochronie akustycznej. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku dla poszczególnych obszarów zostały przedstawione w poniższej tabeli.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014, poz.112))

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN}^* przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N^{**} przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Teren zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny mieszkaniowo-usługowe c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	68	59	55	45

W ocenianym projekcie planu w zakresie ochrony przed **hałasem**:

- 1) wskazuje się tereny, należące do poszczególnych rodzajów terenów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) tereny oznaczone symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną,
 - b) tereny oznaczone symbolami: **1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW i 12MW**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego,
 - c) tereny oznaczone symbolami: **1U i 10U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - d) tereny oznaczone symbolami: **2U, 6U, 7U, 11U, 13U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - e) teren oznaczony symbolem **1.ZP.US**, na którym obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.
- 2) na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem **5U** w miejscach występowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ochrona przed hałasem powinna polegać na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach;
- 3) w przypadku realizacji na terenie **5U** funkcji powodującej zwiększony poziom hałasu należy stosować rozwiązania techniczne ograniczające oddziaływanie akustyczne na zabudowę mieszkaniową istniejącą na tym terenie,
- 4) wprowadza się nakaz stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego od istniejących ciągów komunikacyjnych oraz przy realizacji nowej i przebudowie istniejącej zabudowy wymagającej ochrony przed hałasem – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Analizując wprowadzane przeznaczenia terenów i dopuszczalne poziomy hałasu z nimi związanymi w odniesieniu do istniejących uwarunkowań akustycznych w granicach planu należy stwierdzić, że lokalnie na projektowanych obszarach podlegających ochronie akustycznej będzie potencjalnie dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego, co ma miejsce na przedmiotowym terenie już w chwili obecnej.

Zjawiskom tym będzie przeciwdziałał przedstawiony wyżej zapis projektu planu mówiący o nakazie stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego.

6.1.6. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych [1.2.5].

W obszarze opracowania nie występują grunty rolne, ani tereny leśne.

6.1.7. Walory krajobrazowe

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy ustawy o ochronie przyrody [1.2.3]

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony.

W przedmiotowym terenie dominuje krajobraz terenów zurbanizowanych, przy czym odznacza się tutaj stosunkowo duża ilość zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowaniom. Generalnie realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczących zmian w lokalnym krajobrazie.

Zgodnie z zapisami planu na przedmiotowym obszarze ustala się następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

Na obszarze planu ustanawia się ochronę budynków o wartościach kulturowych, ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

1. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 120-124;
2. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 126-130;
3. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 132-136;

Przedstawiony do oceny plan wprowadza nakaz utrzymania budynków z zachowaniem cech stylowych: formy, skali i gabarytów obiektów oraz geometrii i rodzaju pokrycia dachu, podziału architektonicznego elewacji (rozmiaru, kształtu, rozmieszczenia otworów, detalu architektonicznego) oraz zakaz umieszczania na elewacjach frontowych elementów takich jak: anteny, klimatyzatory i umieszczania na elewacjach przewodów instalacyjnych natynkowych. Dopuszcza jednocześnie przebudowę, odbudowę i remont, wymianę stolarki okiennej z zachowaniem pierwotnych podziałów, termomodernizację z zastosowaniem tynku w kolorze naturalnego tynku cementowo-wapiennego i odtworzeniem detalu architektonicznego oraz stosowaniem rozwiązań niepowodujących utraty walorów zabytkowych obiektów i plastyki elewacji.

6.1.8. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy Ustawy Prawo ochrony środowiska [1.2.2] oraz Ustawy o ochronie przyrody [1.2.3].

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl Ustawy o Ochronie Przyrody ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściśłą lub częściową) obowiązują zakazy:

- 1) zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- 2) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej i gleby w ostojach;
- 4) pozyskiwania, zbioru, przetrzymywania, posiadania, preparowania i przetwarzania okazów gatunków;
- 5) zbywania, nabywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 6) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściśłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania;
- 2) umyślnego okaleczania i chwytania;
- 3) transportu, pozyskiwania, przetrzymywania, a także posiadania żywych zwierząt;
- 4) zbierania, przetrzymywania i posiadania okazów gatunków;
- 5) umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;
- 6) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 7) niszczenia ich gniazd;
- 8) niszczenia ich mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;
- 9) wybierania, posiadania i przechowywania ich jaj;
- 10) wyrabiania, posiadania i przechowywania wydmuszek;

- 11) preparowania okazów gatunków;
- 12) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 13) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 14) umyślnego płoszenia i niepokojenia;
- 15) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- 16) przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także **tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy** oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W Ustawie o Ochronie Przyrody nakazano zwrócić szczególną uwagę na roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów. Prace te mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom. W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

W granicach przedmiotowego terenu nie występują punktowe czy też obszarowe formy ochrony przyrody w myśl ustawy o ochronie przyrody.

W obszarze planu z uwagi na charakter zagospodarowania nie ma sprzyjających warunków do występowania chronionych gatunków roślin (w naturalnych stanowiskach) czy też rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt. Mogą pojawiać się tutaj co prawda przedstawiciele chronionych gatunków ptaków takie jak na przykład kawka, sroka czy sikora bogatka, a ponadto niektórych pospolitych gatunków ssaków (w tym jeż, kret, wiewiórka czy nietoperze), a także pospolitych gatunków płazów czy gadów. Są to jednak gatunki zsynantropizowane, związane w pewnym stopniu m.in. z siedzibami ludzkimi i przystosowane do warunków miejskich. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie będzie stanowiła zagrożenia dla lokalnych populacji tych zwierząt.

Zgodnie z informacjami udostępnionymi przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Katowicach, w granicach terenu opracowania wskazano na występowanie gatunków roślin naczyniowych podlegających ochronie prawnej, tj. pływacza zwyczajnego (*Utricularia vulgaris*) oraz płesznika zwyczajnego (*Pulicaria vulgaris*). Jednakże z uwagi na fakt, iż w granicach opracowania brak jest siedlisk wyżej wymienionych gatunków tj. ciepłych, stojących wód eutroficznych (w przypadku pływacza) oraz rowów i torfowisk (w przypadku płesznika) można wykluczyć ich występowanie na terenie objętym projektem *miejscowego planu*...

W zakresie środowiska przyrodniczego oceniany projekt planu wprowadza dla wyznaczonych terenów minimalny procent terenów biologicznie czynnych określony indywidualnie w zależności od charakteru wprowadzanej zabudowy w przedziale od 5 do 50%.

W aspekcie infrastruktury sieci elektroenergetycznej warto pokreślić, iż przebiegająca przez teren opracowania dwutorowa linia elektroenergetyczna 400 kV Wielopole - Joachimów + Rokitnica - Łagisza oraz linia napowietrzna wysokiego napięcia 220 kV Blachownia – Łagisza są obiektami istniejącymi, a przedstawiony do oceny plan nie wprowadza lokalizacji nowych obiektów budowlanych infrastruktury sieci elektroenergetycznej, a jedynie ustala maksymalną wysokość obiektów budowlanych infrastruktury przemysłowej sieci elektroenergetycznej zlokalizowanych na terenach oznaczonych symbolami: 1ZP

i 2ZP wynoszącą 50 m oraz 70 m dla obiektów linii przebiegającej przez tereny oznaczone w planie symbolami: 3ZP i 4ZP.

Teren opracowania znajduje się poza istotnymi korytarzami migracji awifauny o znaczeniu regionalnych lub ponadregionalnym. Mają tu jednak miejsce lokalne migracje zarówno ptaków jak i nietoperzy. Przedmiotowe linie elektroenergetyczne są obiektami istniejącymi, dopiero ich modernizacja wymagać będzie wykonania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i wówczas jej realizacja zgodnie z ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może określać sposoby zabezpieczenia istniejących napowietrznych linii energetycznych oraz słupów wysokiego napięcia w sposób ograniczający oddziaływanie na awifaunę (np. ograniczający możliwość kontaktu z ptakami).

Dlatego założenia planistyczne nie zmienią stanu istniejącego w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury sieci elektroenergetycznej, tym samym nie zmienią stanu zachowania siedlisk i miejsc żerowania oraz nie przyczynią się do zmiany możliwości migracji dla awifauny i chiropterofauny.

6.1.9. Obszary cenne przyrodniczo, a nie objęte ochroną

Z uwagi na wysoki stopień przekształceń antropogenicznych w granicach opracowania nie występują obszary przyrodniczo cenne. Występujące tu siedliska mają charakter typowo antropogeniczny i są miejscem występowania zsynantropizowanych gatunków zwierząt i roślin, które generalnie przystosowały (przystosowały) się do warunków miejskich.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
3. Polska 2025 - Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r),
4. Dokument Rządowy Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 (Warszawa, 2008 r.),
5. Dokument Rządowy II Polityka ekologiczna państwa (2000 r.)

oraz międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę Polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w w/w dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej:
 - określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
 - uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasylenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizacje na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migracje fauny,

- odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
 - powszechne i wzajemnie uzależnione uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
 - promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
 - zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
 - ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
 - ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwerozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
 - zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
 - ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
 - priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
 - ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,

- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 określa cele średniookresowe do 2016 r. m.in. dla:

- ochrony przyrody,
- ochrony i zrównoważonego rozwoju lasów,
- racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi,
- ochrony powierzchni ziemi,
- gospodarowania zasobami geologicznymi,
- jakości powietrza, ochrony wód, gospodarki odpadami, substancji chemicznych w środowisku, oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych.

Polityka ekologiczna państwa

Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu lokalnym. Jej główne cele to m. in.:

- zapobieganie powstawaniu odpadów, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów,
- likwidacja zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce,
- racjonalizacja i modernizacja gospodarki energetycznej,
- zmniejszenie uciążliwości transportu, w szczególności drogowego na terenach zamieszkania.

Wymienione powyżej cele znalazły generalnie odzwierciedlenie w ocenianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego pomiędzy ulicami: Strzelców Bytomskich i Długą w Bytomiu.

8. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA 2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 – dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 – adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu
- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

- 2.1 – stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami
- 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

- 3.1 – wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu
- 3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

- 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)
- 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 5.1 – promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu
- 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu
- 6.2 – ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres (szczegółowość) ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter (uwarunkowania środowiskowe) i sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu należy stwierdzić, że miejscowy plan jest związany przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, a w mniejszym stopniu również z sektorami obejmującymi budownictwo i infrastrukturę i inne.

Teren projektu miejscowego planu obejmuje zurbanizowany obszar o charakterze miejskim który jest zlokalizowany poza obszarami zagrożonymi możliwością wystąpienia powodzi czy osuwisk.

Do głównych zagrożeń przedmiotowego terenu należą: intensyfikacja miejskiej wyspy ciepła, silne ulewy powodujące podtopienia oraz susze sprzyjające deficytowi wody w miastach. Zasadniczo realizacja ocenianego planu może się przyczynić do intensyfikacji miejskiej wyspy ciepła, jednakże z uwagi na stosunkowo niewielką powierzchnię, którą jeszcze można przeznaczyć pod zabudowę i skalę przewidzianych ustaleń w stosunku do powierzchni całego, wysoko zurbanizowanego centrum miasta wpływ ten będzie miał mało znaczącego charakteru w porównaniu ze zjawiskami już występującymi.

Ogólnie rzecz ujmując ustalenia miejscowego planu wpisują się przede wszystkim w realizację następujących kierunków działań określonych SPA 2020: 1.3, 1.4 i 1.5 w zakresie celu nr 1 oraz 4.2 w celu nr 4.

Do ustaleń planu realizujących założenia powyższych celów i kierunków należą między innymi:

- nakaz zapobiegania powstawania emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (kierunek 1.3),
- zaopatrzenie terenu w ciepło z zdalczynnej miejskiej sieci ciepłowniczej (kierunek 1.3 i 4.2),
- dopuszczenie indywidualnych systemów grzewczych, w tym wykorzystujących odnawialne źródła energii (kierunek 1.3),

- wprowadzenie dla terenów zabudowy minimalnego procenta terenów biologicznie czynnych wynoszącego od 5% do 50% (kierunek 1.4),
- realizacja zabudowy poza obszarami zagrożonymi występowaniem powodzi i osuwisk (kierunek 1.5),
- ustalenie odprowadzania ścieków bytowych i wód opadowych lub roztopowych poprzez istniejący i rozbudowywany system kanalizacji miejskiej (kierunek 4.2).

Wskazane powyżej zapisy sprzyjają również innym kierunkom działań służącym adaptacji do zmian klimatu. Ponadto omawianym celom i kierunkom sprzyjają także wybrane ustalenia planu przedstawione w rozdziale 13.

9. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

Na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obszarowe formy ochrony przyrody ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Do najbliższych obszarów chronionych względem granic opracowania należą:

- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Podziemia Tarnogórsko–Bytomskie” (PLH 240003) oddalony od granic opracowania o ok. 0,2 km na północ;
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Suchogórski Labirynt Skalny” oddalony od granic opracowania o ok. 0,9 km na północ;
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Doły Piekarskie” oddalony od granic opracowania o ok. 1,2 km na północ;
- Stanowisko dokumentacyjne „Kamieniołom – Blachówka” oddalone od granic opracowania o ok. 1,7 km na północny zachód;
- Rezerwat Przyrody „Segiet” oddalony od granic opracowania o ok. 1,8 km na zachód;
- Użytek ekologiczny „Księża Góra” oddalony od granic opracowania o ok. 1,9 km na wschód;
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Miechowicka Ostoja Leśna” oddalony od granic opracowania o ok. 3,2 km na południowy zachód;
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Park w Reptach i Dolina Dramy” oddalony od granic opracowania o ok. 5,0 km na północny zachód;
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Żabie Doły” oddalony od granic opracowania o ok. 7,0 km na południowy wschód;
- Użytek ekologiczny „Lasek Chropaczowski” oddalony od granic opracowania o ok. 7,8 km na południe;
- Użytek ekologiczny „Staw Foryśka” oddalony od granic opracowania o ok. 8,9 km na południe.

Z uwagi na odległości od obszarów chronionych oraz jedynie miejscowy (lokalny) zasięg oddziaływań związanych z realizacją zamierzeń planistycznych można stwierdzić, że ustalenia planu nie będą miały istotnego wpływu na wspomniane wyżej obszary chronione.

9.1 Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko: bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleni wysoka.

W stosunku do istniejącego sposobu zagospodarowania oceniany projekt planu zagospodarowania przewiduje przede wszystkim poszerzenie (rozwój) terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów nieużytków, zieleni nieurządzonej, ale lokalnie również obszarów zadrzewionych).

Każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania.

Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonany, nieodwracalny przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zagospodarowanych realizacja ustaleń *planu* będzie więc związana głównie z utrzymaniem bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

W przypadku realizacji nowej zabudowy czy też elementów infrastruktury oddziaływanie krótkotrwale na etapie budowy polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane). Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji.

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń *planu* będzie lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne (ograniczona zostanie ich powierzchnia), a potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie z nich wyparta na tereny sąsiednie.

Dogęszczanie istniejącej zabudowy oraz realizacja nowych obszarów zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych. Wzrost powierzchni terenów zabudowy przyczyni się również do wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych do powietrza (nasilenie tzw. „niskiej emisji”), które mogą stamtąd być wywiewane na tereny przyległe.

Aktualnie istniejące w granicach opracowania ciągi komunikacyjne (przewidziane również w projekcie planu) oddziałują na tereny przyległe, powodując już obecnie lokalne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego na terenach chronionych akustycznie.

Tabela 2 Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej (drzew i krzewów) 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych - wzrost ilości wytwarzanych odpadów - wzrost emisji hałasu bytowego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych
wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz bytowego
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują, brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy - emisja hałasu komunikacyjnego - lokalna fragmentacja siedlisk - lokalna zmiana uwarunkowań topoklimatycznych
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnych warunków krajobrazowych 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany mikroklimatu - zmiany morfologii terenu związane z powstaniem nowych obiektów budowlanych - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją planu będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych

poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter zmian ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w planie, generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

10. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

Teren objęty planem jest wysoko zurbanizowany i większą jego część stanowią obecnie tereny już zagospodarowane (zabudowane). Środowisko na omawianym terenie na skutek wieloletniej działalności człowieka zostało przekształcone, że praktycznie niemożliwy jest jego powrót do stanu pierwotnego. Fauna i flora są tutaj aktualnie reprezentowane głównie przez gatunki zsynantropizowane przystosowane (przywykłe) do warunków antropopresji, a występujące siedliska mają charakter antropogeniczny. Z tego względu omawiany teren nie prezentuje szczególnych wartości przyrodniczych.

Mając na względzie obecny stan środowiska przyrodniczego przedmiotowego terenu oraz jego przekształcenie antropogeniczne jak również uwzględniając ograniczenia uwzględnione w zapisach planu oraz przepisach odrębnych należy stwierdzić, iż realizacja planu w granicach przedmiotowego terenu nie będzie związana ze znaczącym oddziaływaniem na środowisko przyrodnicze.

W obszarze objętym planem ustala się zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem przedsięwzięć związanych z realizacją i remontami:

- dróg publicznych,
- linii kolejowych,
- linii tramwajowych,
- infrastruktury technicznej,
- inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

W związku z powyższym na przedmiotowym terenie nie wyklucza się realizacji niektórych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dla których w zależności od charakteru inwestycji obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być wymagany przez właściwy organ. Generalnie realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzana jest na zasadach określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto wprowadza również zakaz realizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności przedsięwzięć mogących spowodować ryzyko wystąpienia poważnych awarii.

11. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Przedmiotowy teren zlokalizowany jest w odległości ponad 50 km od południowej granicy Państwa. Oddziaływania związane z realizacją ocenianego projektu *planu* będą generalnie związane z lokalną niwelacją terenu, przekształceniem szaty roślinnej i siedlisk faunistycznych, powstawaniem ścieków i odpadów oraz emisją zanieczyszczeń do powietrza i hałasu do środowiska. Wpływy tego typu, ograniczane dodatkowo zapisami w planie oraz zapisami obowiązującego ustawodawstwa będą miały generalnie charakter lokalny. Z tego względu realizacja projektowanych ustaleń nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. Obszary problemowe

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny w znacznej części już zainwestowane, a przeznaczenia przyjęte w planie polegają w większości na rozwinięciu dotychczasowego sposobu zagospodarowania. W związku z powyższym można stwierdzić, iż potencjalne oddziaływania związane z realizacją ustaleń planu już tu występują.

W przypadku wprowadzania nowych terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynnych, często problemem jest znalezienie równowagi (kompromisu) pomiędzy presją zajmowania pod zabudowę kolejnych obszarów, atrakcyjnych ze względu na swoją lokalizację, a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur ekologicznych.

Zgodnie z informacjami udostępnionymi przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Katowicach, w granicach terenu opracowania wskazano na występowanie gatunków roślin naczyniowych podlegających ochronie prawnej, tj. pływacza zwyczajnego (*Utricularia vulgaris*) oraz płesznika zwyczajnego (*Pulicaria vulgaris*). Jednakże z uwagi na fakt, iż w granicach opracowania brak jest siedlisk wyżej wymienionych gatunków tj. ciepłych, stojących wód eutroficznych (w przypadku pływacza) oraz rowów i torfowisk (w przypadku płesznika) można wykluczyć ich występowanie na terenie objętym projektem *miejscowego planu*...

Do potencjalnych problemów w rejonie przedmiotowego terenu należy oddziaływanie akustyczne istniejących głównych ciągów (ul. Strzelców Bytomskich i ul. Długa) oraz linii kolejowej na tereny zabudowy mieszkaniowej zlokalizowane w ich sąsiedztwie.

Aktualnie przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego występują potencjalnie w pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich (także poza granicami przedmiotowego terenu).

Bezpośrednio w granicach przedmiotowego terenu właściwie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przemysłowego oraz pochodzącego od linii tramwajowych. W porze nocnej może dochodzić do potencjalnych przekroczeń rzędu max. 5dB na pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej przy linii kolejowej w południowej części terenu opracowania.

W ocenianym projekcie planu przewidziano utrzymanie istniejących ciągów komunikacyjnych, które będą oddziaływać akustycznie na tereny przyległe, w tym wspomniane wyżej obszary zabudowy mieszkaniowej. W przypadku zwiększenia natężenia ruchu na drogach przebiegających przez obszar objęty planem zwiększy się również ich oddziaływanie akustyczne. Z tego względu korzystne byłoby

podjęcie odpowiednich rozwiązań służących ograniczeniu emisji hałasu na tereny objęte ochroną akustyczną.

Wprowadzenie przeznaczeń terenów zabudowy mieszkaniowej oraz usług w sąsiedztwie linii elektroenergetycznych wysokich napięć 400kV i 220kV nie będzie stanowić konfliktu zagospodarowania z uwagi na fakt, iż stanowi ono jedynie uporządkowanie planistyczne aktualnej formy zagospodarowania, a plan przedstawiony do oceny wprowadza nieprzekraczalną linię zabudowy uwzględniającą pasy technologiczne i uwzględnia wprowadzenie usług realizowanych jako działalność bez miejsc pracy wymagających stałego pobytu ludzi.

Obiekty mieszkaniowe znajdujące się bezpośrednio pod linią wysokiego napięcia oraz w granicach pasów technologicznych chronione są zapisami planu ustalającymi, iż poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, przy czym:

- 1) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW, 12MW, obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- 2) dla wszystkich pozostałych terenów w obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.

W obszarze planu występują obszary płytkiej eksploatacji górniczej, a ponadto są zlokalizowane zlikwidowane szyby i szybiki, w zasięgu których lokalnie zakłada się realizację zabudowy. Z tego względu wskazuje się na skomplikowane warunki gruntowe, a ewentualna realizacja zabudowy na tych obszarach winna zostać poprzedzona wykonaniem stosownych badań podłoża zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem w celu określenia możliwości realizacji obiektów budowlanych, warunków ich posadowienia i konieczności zastosowania ewentualnych zabezpieczeń. Obszary dawnej, płytkiej eksploatacji rudnej oraz wyrobiska mające połączenia z powierzchnią (zlikwidowane szyby, szybiki) zostały uwzględnione w ocenianym projekcie planu.

W północnej części obszaru plan zakłada wprowadzenie terenu zabudowy usługowej (jednostka oznaczona symbolem 3U) w rejonie zasypanego wyrobiska (kamieniołomu). Z uwagi na odsunięcie nieprzekraczalnej linii zabudowy z terenu dawnego wyrobiska wprowadzenie przeznaczenia o symbolu 3U nie będzie stanowić problemu zagospodarowania.

W granicach opracowania, zgodnie z Mapą Hydrograficzną Polski, lokalnie występują obszary płytko zalegających wód gruntowych (o głębokości do 1 m p.p.t). Są to obszary o mało korzystnych warunkach gruntowo – wodnych i topoklimatycznych dla realizacji zabudowy. Należy jednak wskazać, iż obszary te zostały już w znacznej mierze zabudowane, a poziom wód gruntowych został zdrenowany, w związku z czym dalsze dogęszczenie zabudowy nie będzie stanowić konfliktu. Poglądowy zasięg płytko zalegających wód gruntowych został naniesiony na zał. 1 do niniejszego opracowania.

13. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W ocenianym planie zagospodarowania przestrzennego generalnie wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych wpływów na środowisko.

Analiza przyjętych w planie zapisów wykazała, że zostały uwzględnione wymogi z zakresu ochrony środowiska określone w obowiązujących przepisach.

Plan nie narusza ustaleń *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Bytom przyjęte uchwałą nr XVI/204/11 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 sierpnia 2011 r., zmienionego uchwałą nr X/120/13 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 lutego 2013 r. i uchwałą nr XXXVIII/485/17 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 lutego 2017 r.*

Zapisy planu są zgodne z zapisami zawartymi w *Aktualizacji Programu Ochrony Środowiska dla miasta Bytomia na lata 2012-2015 z perspektywą lat 2016-2019.*

Sposób, w jaki w projekcie planu realizowane są zapisy z zakresu ochrony poszczególnych elementów środowiska został opisany poniżej.

Ochrona powietrza atmosferycznego

W projekcie *planu* w zakresie ochrony powietrza ustala się:

- 1) nakaz zapobiegania powstawania emisji i ograniczania wprowadzanych do powietrza substancji zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- 2) dopuszczenie indywidualnych systemów grzewczych, w tym wykorzystujących odnawialne źródła energii
- 3) zakaz magazynowania na otwartej przestrzeni surowców i materiałów pyłących.

Ochrona środowiska gruntowo – wodnego

W zakresie ochrony wód w ocenianym projekcie ustala się:

- 1) nakaz opóźniania spływu wód opadowych i roztopowych do odbiorników poprzez ich retencjonowanie we własnym zakresie w obrębie działki;
- 2) nakaz zabezpieczenia drożności systemu odprowadzania wód na obszarze planu;
- 3) nakaz realizacji obiektów w sposób niepowodujący zmiany stosunków wodnych na obszarze planu;
- 4) zakaz realizacji inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i wód powierzchniowych;
- 5) ze względu na położenie obszaru planu w granicach: Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 330 Gliwice oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 329 Bytom, zakazuje się na tym obszarze:
 - § realizacji inwestycji, które mogą zanieczyścić wody podziemne ze względu na wytwarzane ścieki, odpady oraz emitowane pyły i gazy,
 - § realizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska wodnego.

W zakresie ochrony powierzchni ziemi ustala się:

- 1) nakaz ochrony gleby przed degradacją lub zanieczyszczeniem,
- 2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych,
- 3) zakaz magazynowania surowców i materiałów bezpośrednio na powierzchni gruntu bez zabezpieczenia powierzchni przed infiltracją wód opadowych.

Ponadto w zakresie **postępowania z odpadami** ustala się:

- 1) nakaz realizacji miejsc do zbierania odpadów komunalnych przy zastosowaniu osłon oraz zabezpieczeń przed infiltracją wód opadowych;
- 2) zakaz wykorzystywania terenu objętego planem w celu prowadzenia działalności polegającej na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów, w tym surowców wtórnych, złomu i pojazdów wycofanych z eksploatacji, przy czym przez przetwarzanie odpadów należy rozumieć także składowanie odpadów, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) dopuszczenie dla działalności prowadzonych na terenach objętych planem, magazynowania odpadów powstałych w wyniku tej działalności, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatkach.

Ochrona przed nadmiernym hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie planu wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) tereny oznaczone symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną,
 - b) tereny oznaczone symbolami: **1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW, 12MW**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego
 - c) tereny oznaczone symbolami: **1U i 10U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów mieszkaniowo - usługowych,
 - d) tereny oznaczone symbolami: **2U, 6U, 7U, 11U, 13U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - e) teren oznaczony symbolem **1.ZP/US**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe,
- 2) na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem **5U** w miejscach występowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ochrona przed hałasem powinna polegać na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach;

- 3) przypadku realizacji na terenie **5U** funkcji powodującej zwiększony poziom hałasu należy stosować rozwiązania techniczne ograniczające oddziaływanie akustyczne na zabudowę mieszkaniową istniejącą na tym terenie.
- 2) nakaz stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego od istniejących ciągów komunikacyjnych oraz przy realizacji nowej i przebudowie istniejącej zabudowy wymagającej ochrony przed hałasem – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Ponadto przedstawiony do oceny plan wprowadza tereny zieleni o charakterze izolacyjnym (w ramach jednostek oznaczonych symbolami: 1ZI, 2ZP, 3ZP, 4ZP), chroniącej zabudowę mieszkaniową przed oddziaływaniem akustycznym ciągów komunikacyjnych.

W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym ustala się, że poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, przy czym:

- 1) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW, 12MW**, obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- 2) dla wszystkich pozostałych terenów w obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności. Ponadto określono, że zasięg oddziaływania na środowisko działalności prowadzonej na poszczególnych terenach nie może przekraczać granicy nieruchomości, do której prowadzący działalność posiada tytuł prawny.

14. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleń wysoka.

Aktualnie na terenie będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie uchwalono miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W stosunku do istniejącego sposobu zagospodarowania oceniany projekt planu zagospodarowania przewiduje przede wszystkim poszerzenie (rozwój) terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów nieużytków, zieleni nieurządzonej, ale lokalnie również obszarów zadrzewionych).

W projekcie wprowadzono również zapisy ograniczające wpływ na poszczególne komponenty środowiska.

Niemniej w projekcie zaplanowano realizację zabudowy w rejonach dawnej płytkiej eksploatacji górniczej, gdzie nie można wykluczyć możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych powierzchni. Z tego względu ewentualna realizacja zabudowy na tych obszarach winna zostać poprzedzona wykonaniem stosownych badań podłoża zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem w celu określenia możliwości realizacji obiektów budowlanych, warunków ich posadowienia i konieczności zastosowania ewentualnych zabezpieczeń, co nie znalazło odzwierciedlenia w zapisach projektu planu.

Zgodnie z ustaleniami planu zakłada się utrzymanie i realizację nowych terenów podlegających ochronie akustycznej w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, gdzie może dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w obowiązujących przepisach prawa. Plan jednocześnie uwzględnia ustalenia służące ograniczeniu występowaniu tego zjawiska. Niemniej w niektórych przypadkach noworealizowanych terenów zabudowy (zwłaszcza mieszkaniowej jednorodzinnej) rozwiązaniem alternatywnym jest odsunięcie w miarę możliwości projektowanych obiektów od drogi tak, by były zlokalizowane poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania hałasu.

15. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ulicami: Strzelców Bytomskich i Długą w Bytomiu.

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

Teren opracowania o powierzchni ok. 99 ha obejmuje swym zasięgiem Osiedle Generała Jerzego Ziętka w Bytomiu oraz w swojej południowej części zabudowę mieszkaniowo-usługową położoną na wschód od ulicy Strzelców Bytomskich w dzielnicy Stroszek-Dąbrowa Miejska.

Granice terenu wyznaczają:

- od wschodu – granica administracyjna miasta Bytom oraz tereny mieszkaniowe i usługowe w Radzionkowie;
- od południa – ulica Strzelców Bytomskich (DK 11) oraz magistralna linia kolejowa relacji Chorzów Batory-Tczew oraz granica administracyjna miasta Bytom,
- od zachodu – ulica Strzelców Bytomskich (DK 11) oraz zabudowania dzielnicy Stroszek-Dąbrowa Miejska,
- od północy - ulica Długa, zabudowa mieszkaniowa dzielnicy Sucha Góra oraz tereny zielone położone w Radzionkowie.

Aktualnie teren jest niemal w całości zagospodarowany. Większą część jego powierzchni zajmuje zabudowa mieszkaniowa i usługowa, a także infrastruktura komunikacyjna. Zabudowie towarzyszą powierzchnie biologicznie czynne, głównie w postaci zieleni urządzonej, ale także nieużytków i zadrzewień.

Przedmiotowy teren położony jest w północno wschodniej części Bytomia, na północ od ścisłego centrum. Do elementów tworzących układ komunikacyjny terenu opracowania należy przede wszystkim ulica Strzelców Bytomskich (droga krajowa DK 11) przebiegająca przez zachodni fragment przedmiotowego obszaru, a także łączące się z ul. Strzelców Bytomskich ulice Długa i Generała Władysława Sikorskiego przebiegające równoleżnikowo (ul. Długa na północy) i włączająca się do DK 11 pod pewnym kątem (ul. Gen. Władysława Sikorskiego na południu).

Lokalną komunikację w granicach opracowania zapewniają między innymi mniejsze ulice publiczne jak np. ul. Szymały czy ul. Ks. Prymasa Augusta Hłonda oraz wewnętrzne drogi osiedlowe.

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleń wysoka.

Aktualnie na terenie będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie uchwalono miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W stosunku do istniejącego sposobu zagospodarowania oceniany projekt planu zagospodarowania przewiduje przede wszystkim poszerzenie (rozwój) terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

wielorodzinnej i usługowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów nieużytków, zieleni nieurządzonej, ale lokalnie również obszarów zadrzewionych).

Ponadto *plan* przedstawiony do oceny wprowadza przeznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej/usługowej na tereny dawnych szybów i szybków porudnych. Dodatkowo *plan* wprowadza przeznaczenie terenów zabudowy usługowej w rejonie dawnego zasypanego wyrobiska. Z uwagi na odsunięcie nieprzekraczalnej linii zabudowy z terenu dawnego wyrobiska wprowadzenie przeznaczenia o symbolu 3U nie będzie stanowić problemu zagospodarowania. W planie zawarto informację o lokalizacji tych terenów w obszarze opracowania.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe, czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również na przedmiotowym terenie podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci ustaleń, nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko. Z uwagi na ujęte w *planie* zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany wyżej monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

Stan środowiska na przedmiotowym terenie kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem.

Zgodnie z podziałem regionalnym kraju według Kondrackiego (2001) omawiany teren znajduje się w obrębie prowincji Wyżyny Polskie, podprowincji Wyżyny Śląsko – Krakowskiej (341), makroregionu Wyżyna Śląska (341.1). Północna część terenu opracowania leży w zasięgu mezoregionu Garb Tarnogórski (341.12), południowa zaś w granicach mezoregionu Wyżyna Katowicka (341.13).

Przedmiotowy teren położony jest w północno wschodniej części Bytomia, na północ od ścisłego centrum miasta. Generalnie obejmuje swym zasięgiem obszary zabudowane, którym towarzyszy infrastruktura drogowa oraz elementy zieleni, w tym trawniki, zadrzewienia bądź nieużytki.

Przyrodniczą łączność z obszarami otaczającymi zapewniają obecnie jedynie tereny zielone zlokalizowane w północnej i północno wschodniej części terenu opracowania oraz lokalne płyty zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym. Z uwagi jednak na znaczny stopień urbanizacji na analizowanym obszarze oraz ograniczenie terenów biologicznie czynnych w granicach przedmiotowego terenu i jego sąsiedztwie trudno mówić o efektywnych powiązaniach ekologicznych umożliwiających migrację gatunków. Wewnętrzna spójność lokalnego układu przyrodniczego, a także łączność z terenami otaczającymi opiera się przede wszystkim o wspomniane wyżej, enklawy zieleni. W skali lokalnej, funkcjonują one na zasadzie tzw. modelu „stepping stone”, w którym określone płyty zieleni stanowią swoiste wyspy pośród zagospodarowania, pomiędzy którymi możliwa jest lokalna migracja niektórych gatunków na przykład ptaków.

Do głównych powiązań przyrodniczych obszaru opracowania zaliczyć można zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego.

Aktualnie omawiany teren łagodnie obniża się w kierunku południowym.

W północnej części terenu zlokalizowane jest lokalne wyniesienie, gdzie rzędne wysokościowe

osiągają ok. 315-318 m n.p.m. Z tego miejsca powierzchnia terenu opada w kierunku południowym, gdzie rzędne wysokościowe osiągają wartości rzędu 284 m n.p.m.

Zgodnie ze „Szczegółową mapą geologiczną Polski” podłoże geologiczne omawianego terenu zbudowane jest utworów karbonu na których zalegają osady triasowe, jurajskie i czwartorzędowe.

Środkowa i południowa część terenu opracowania pozostaje w zasięgu granic udokumentowanego złoża węgla kamiennego „Powstańców Śląskich”, którego eksploatacja została zaniechana w 2001 roku. Aktualnie teren opracowania jest zlokalizowany poza istniejącymi terenami i obszarami górniczymi.

W przeszłości w granicach opracowania była prowadzona również eksploatacja rud cynku i ołowiu. Pozostałością dawnej eksploatacji surowców w granicach opracowania są płytkie wyrobiska górnicze, a także zlikwidowane szyby i szybiki.

Ponadto w północnej części terenu opracowania zlokalizowane jest zasypane, dawne wyrobisko górniczego (kamieniołom).

W rejonie dawnych szybików, płytkich wyrobisk górniczych oraz dawnego wyrobiska, z uwagi na brak szczegółowych informacji na temat ich likwidacji, nie można wykluczyć możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych powierzchni.

Teren opracowania leży w zasięgu odwadniającego wpływu kopalń węgla kamiennego.

Teren opracowania jest zlokalizowany w zasięgu dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Północna część terenu jest zlokalizowana w zasięgu GZWP nr 330 „Zbiornik Gliwice” o typie krasowo – szczelinowym w utworach triasowych. Natomiast środkowa i południowa część terenu znajduje się w zasięgu GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”, również o typie krasowo – szczelinowym w utworach triasowych.

Zgodnie z podziałem Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren pozostaje w zasięgu JCWPd nr 111 (PLGW2000111) – region wodny Małej Wisły.

Pod względem hydrograficznym teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania należy do zlewni rzeki Szarlejki (zlewnia rzeki Odry IV-rzędu), przepływającej w kierunku wschodnim za południową granicą analizowanego obszaru.

Teren opracowania odwadniany jest w większości przez dopływ Szarlejki – Potok Seget. Jedynie północno wschodnia i wschodnia część analizowanego obszaru odwadniana jest przez lewostronny dopływ Szarlejki – Rów Radzionkowski.

Wyżej wymienione zlewnie elementarne oddziela od siebie topograficzny dział wodny V rzędu.

Zgodnie z *Mapą hydrograficzną Polski* w północno zachodniej i zachodniej części terenu występują płytkie wody gruntowe zalegające do 1 m p.p.t. Nie mniej jednak biorąc pod uwagę aktualne zagospodarowanie terenu (w większości zabudowa o charakterze usługowym) można przyjąć, iż poziom wód gruntowych został już zdrenowany i płytko zalegające wody gruntowe już tu nie występują.

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Szarlejka” (kod: PLRW20007212669), stanowiąca silnie zmienioną część wód, której stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona.

Na przestrzeni lat pod wpływem antropopresji (osadnictwa, rolnictwa i przemysłu) pierwotne siedliska ulegały przekształceniom, co pociągało za sobą zmiany w fizjonomii i strukturze gatunkowej poszczególnych fitocenoz.

Środowisko naturalne terenu objętego opracowaniem zostało silnie przekształcone przez człowieka i stale pozostaje pod wpływem jego działalności. Naturalna roślinność na przestrzeni lat uległa degradacji i właściwie już tu nie występuje.

Płaty roślinności ruderalnej występują między innymi w strefach przydrożnych, w rejonie linii kolejowych oraz w sąsiedztwie ogrodzeń. Lokalnie na powierzchniach antropogenicznych mogą występować również umiarkowanie nitrofilne zbiorowiska miejsc silnie wydeptywanych. Zbiorowiska te złożone są głównie z niskich gatunków zielnych, znoszących uszkodzenia mechaniczne. Wyróżniające się płaty zadrzewień w granicach opracowania zlokalizowane są przede wszystkim w rejonie terenów zieleni nieurządzonej.

Do zieleni urządzonej w granicach opracowania należy towarzysząca zabudowie roślinność przydomowych ogrodów, trawników i klombów, a także żywopłoty oraz przyuliczna zieleń wysoka.

Zgodnie z informacjami udostępnionymi przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Katowicach, w granicach terenu opracowania wskazano na występowanie gatunków roślin naczyniowych podlegających ochronie prawnej, tj. pływacza zwyczajnego (*Utricularia vulgaris*) oraz plesznika zwyczajnego (*Pulicaria vulgaris*). Jednakże z uwagi na fakt, iż w granicach opracowania brak jest siedlisk wyżej wymienionych gatunków tj. ciepłych, stojących wód eutroficznymi (w przypadku pływacza) oraz rowów i torfowisk (w przypadku plesznika) można wykluczyć ich występowanie na terenie objętym projektem *miejscowego planu...*

Fauna przedmiotowego terenu jest reprezentowana zasadniczo przez gatunki synantropijne, powszechnie związane z osiedlami ludzkimi.

W przedmiotowym terenie dominuje krajobraz terenów zurbanizowanych, przy czym odznacza się tutaj stosunkowo duża ilość zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowaniom.

Istotnym czynnikiem determinującym krajobraz przedmiotowego terenu są ciągi komunikacyjne oraz przebiegająca w południowej części terenu linia kolejowa.

Rzeźba terenu oraz charakter zagospodarowania stanowią o wielu powiązaniach przyrodniczych przedmiotowego terenu z obszarami otaczającymi. Nie mniej należy podkreślić, iż aktualnie teren funkcjonalnie i przestrzennie jest powiązany przede wszystkim z obszarami zlokalizowanymi na północy i północnym wschodzie, gdyż na zachodzie i wschodzie swobodna wymiana biologiczna jest znacznie ograniczona na skutek obecności ciągów komunikacyjnych (DK 11) i linii kolejowej.

Wymiana biologiczna między terenem opracowania, a terenami przyległymi od północy i północnego wschodu jest możliwa, za sprawą sąsiedztwa obszarów biologicznie czynnych, przede wszystkim terenów zieleni nieurządzonej i zadrzewień. Z uwagi jednak na znaczny stopień urbanizacji na analizowanym obszarze oraz ograniczenie terenów biologicznie czynnych w granicach przedmiotowego terenu i jego sąsiedztwie trudno mówić o efektywnych powiązaniach ekologicznych umożliwiających migrację gatunków. Wewnętrzna spójność lokalnego układu przyrodniczego, a także łączność z terenami otaczającymi opiera się przede wszystkim o wspomniane wyżej, enklawy zieleni. W skali lokalnej, funkcjonują one na zasadzie tzw. modelu „stepping stone”, w którym określone płaty zieleni stanowią swoiste wyspy pośród zagospodarowania, pomiędzy którymi możliwa jest lokalna migracja niektórych gatunków na przykład ptaków.

Do głównych powiązań obszaru opracowania z terenami sąsiednimi zaliczyć można zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego.

Warto również wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak pobocza dróg także umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się (migrację) gatunków. Dotyczy to jednak głównie kosmopolitycznych i wiatrosiewnych gatunków roślin.

Teren jest zlokalizowany poza istotnymi korytarzami ekologicznymi wyznaczonymi na terenie województwa śląskiego czy kraju.

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”) ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz od stopnia przekształcenia pierwotnego środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo silnym i praktycznie nieodwracalnym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi i środowiska gruntowego,
- zanieczyszczenie gruntu, wód powierzchniowych i podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące
- przekształcenia biocenoz

Poprzez brak realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym sposobie użytkowania.

Z uwagi na wysoki stopień urbanizacji oraz działalność gospodarczą środowisko przyrodnicze na przedmiotowym terenie jest znacznie przekształcone i pozostaje pod ciągłą presją antropogeniczną. W związku z tym potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji planu będą związane z utrzymaniem lub pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących. Są one związane między innymi z emisją hałasu, zanieczyszczeń atmosferycznych bądź lokowaniem odpadów.

Dalsze przekształcenie środowiska w przypadku braku realizacji planu na terenie opracowania może być potencjalnie związane z nieukierunkowanym zagospodarowaniem terenu, w tym na przykład z dogęszczeniem zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych, co wiąże się między innymi z likwidacją roślinności czy degradacją gruntu.

Przyrost nowych terenów zabudowanych, może przyczynić się do pogorszenia warunków aerosanitarnych i topoklimatycznych. Poszerzanie terenów zabudowanych, w tym produkcyjnych może być związany z lokalnym wzrostem emisji hałasu.

Warunki aerosanitarne, w tym jakość powietrza atmosferycznego przedmiotowego terenu odznaczają się zmiennością w czasie i przestrzeni. Aktualnie możliwe jest ograniczenie zagrożeń dla środowiska wynikających z działalności człowieka. Poprawa stanu powietrza jest możliwa między innymi poprzez unowocześnienie szlaków komunikacyjnych (wymiana nawierzchni, ustawianie ekranów dźwiękoszczelnych), wyeliminowanie uciążliwych lub wadliwych urządzeń grzewczych na rzecz niskoemisyjnych kotłów oraz stosowaniu proekologicznych źródeł energii w gospodarstwach domowych, czy też odpowiedniego składowania i utylizacji odpadów.

Zaniedbanie i zaśmiecanie terenów zieleni może być związane z pogorszeniem się wartości estetycznych oraz umożliwi ekspansję synantropijnym gatunkom roślin o szerokiej tolerancji siedliskowej, w tym gatunkom inwazyjnym.

W granicach opracowania nie występują lasy o charakterze ochronnym.

W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono zapisy służące ochronie wód podziemnych i powierzchniowych. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu.

Zasadniczo oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód. W związku z tym realizacja zamierzeń planu przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w/w jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Bezpośrednio w granicach opracowania występuje złożo węgla kamiennego „Powstańców Śląskich”, co zostało uwzględnione w ocenianym projekcie planu.

W ocenianym projekcie planu w zakresie ochrony przed **hałasem**:

- 1) wskazuje się tereny, należące do poszczególnych rodzajów terenów, dla których określono dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:
 - a) tereny oznaczone symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną,
 - b) tereny oznaczone symbolami: **1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW i 12MW**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego,
 - c) tereny oznaczone symbolami: **1U i 10U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - d) tereny oznaczone symbolami: **2U, 6U, 7U, 11U, 13U**, na których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - e) teren oznaczony symbolem **1.ZP.US**, na którym obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.
- 2) na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem **5U** w miejscach występowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ochrona przed hałasem powinna polegać na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach;

- 3) w przypadku realizacji na terenie **5U** funkcji powodującej zwiększony poziom hałasu należy stosować rozwiązania techniczne ograniczające oddziaływanie akustyczne na zabudowę mieszkaniową istniejącą na tym terenie,
- 4) wprowadza się nakaz stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego od istniejących ciągów komunikacyjnych oraz przy realizacji nowej i przebudowie istniejącej zabudowy wymagającej ochrony przed hałasem – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Analizując wprowadzane przeznaczenia terenów i dopuszczalne poziomy hałasu z nimi związanymi w odniesieniu do istniejących uwarunkowań akustycznych w granicach planu należy stwierdzić, że lokalnie na projektowanych obszarach podlegających ochronie akustycznej będzie potencjalnie dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego, co ma miejsce na przedmiotowym terenie już w chwili obecnej.

Zjawiskom tym będzie przeciwdziałał przedstawiony wyżej zapis projektu planu mówiący o nakazie stosowania zabezpieczeń akustycznych od ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego.

W obszarze opracowania nie występują grunty rolne, ani tereny leśne.

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony.

W przedmiotowym terenie dominuje krajobraz terenów zurbanizowanych, przy czym odznacza się tutaj stosunkowo duża ilość zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowaniom. Generalnie realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczących zmian w lokalnym krajobrazie.

Zgodnie z zapisami planu na przedmiotowym obszarze ustala się następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

Na obszarze planu ustanawia się ochronę budynków o wartościach kulturowych, ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

1. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 120-124;
2. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 126-130;
3. Zespół bloków z komórkami gospodarczymi przy ul. Strzelców Bytomskich 132-136;

W granicach przedmiotowego terenu nie występują punktowe czy też obszarowe formy ochrony przyrody w myśl ustawy o ochronie przyrody.

W obszarze planu z uwagi na charakter zagospodarowania nie ma sprzyjających warunków do występowania chronionych gatunków roślin (w naturalnych stanowiskach) czy też rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt. Mogą pojawiać się tutaj co prawda przedstawiciele chronionych gatunków ptaków takie jak na przykład kawka, sroka czy sikora bogatka, a ponadto niektórych pospolitych gatunków ssaków (w tym jeż, kret, wiewiórka czy nietoperze), a także pospolitych gatunków płazów czy gadów.

Są to jednak gatunki zsynantropizowane, związane w pewnym stopniu m.in. z siedzibami ludzkimi i przystosowane do warunków miejskich. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie będzie stanowiła zagrożenia dla lokalnych populacji tych zwierząt.

W zakresie środowiska przyrodniczego oceniany projekt planu wprowadza dla wyznaczonych terenów minimalny procent terenów biologicznie czynnych określony indywidualnie w zależności od charakteru wprowadzanej zabudowy.

W aspekcie infrastruktury sieci elektroenergetycznej warto pokreślić, iż przebiegająca przez teren opracowania dwutorowa linia elektroenergetyczna 400 kV Wielopole - Joachimów + Rokitnica - Łągisza oraz linia napowietrzna wysokiego napięcia 220 kV Blachownia – Łągisza są obiektami istniejącymi, a przedstawiony do oceny plan nie wprowadza lokalizacji nowych obiektów budowlanych infrastruktury sieci elektroenergetycznej, a jedynie ustala maksymalną wysokość obiektów budowlanych infrastruktury przemysłowej sieci elektroenergetycznej zlokalizowanych na terenach oznaczonych symbolami: 1ZP i 2ZP wynoszącą 50 m oraz 70 m dla obiektów linii przebiegającej przez tereny oznaczone w planie symbolami: 3ZP i 4ZP.

Teren opracowania znajduje się poza istotnymi korytarzami migracji awifauny o znaczeniu regionalnych lub ponadregionalnym. Mają tu jednak miejsce lokalne migracje zarówno ptaków jak i nietoperzy. Przedmiotowe linie elektroenergetyczne są obiektami istniejącymi, dopiero ich modernizacja wymagać będzie wykonania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i wówczas jej realizacja zgodnie z ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może określać sposoby zabezpieczenia istniejących napowietrznych linii energetycznych oraz słupów wysokiego napięcia w sposób ograniczający oddziaływanie na awifaunę (np. ograniczający możliwość kontaktu z ptakami).

Dlatego założenia planistyczne nie zmienią stanu istniejącego w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury sieci elektroenergetycznej, tym samym nie zmienią stanu zachowania siedlisk i miejsc żerowania oraz nie przyczynią się do zmiany możliwości migracji dla awifauny i chiropterofauny.

Z uwagi na wysoki stopień przekształceń antropogenicznych w granicach opracowania nie występują obszary przyrodniczo cenne. Występujące tu siedliska mają charakter typowo antropogeniczny i są miejscem występowania zsynantropizowanych gatunków zwierząt i roślin, które generalnie przystosowały (przyzwyczyły) się do warunków miejskich.

Do głównych zagrożeń przedmiotowego terenu należą: intensyfikacja miejskiej wyspy ciepła, silne ulewy powodujące podtopienia oraz susze sprzyjające deficytowi wody w miastach. Zasadniczo realizacja ocenianego planu może się przyczynić do intensyfikacji miejskiej wyspy ciepła, jednakże z uwagi na stosunkowo niewielką powierzchnię, którą jeszcze można przeznaczyć pod zabudowę i skalę przewidzianych ustaleń w stosunku do powierzchni całego, wysoko zurbanizowanego centrum miasta wpływ ten będzie miał mało znaczącego charakteru w porównaniu ze zjawiskami już występującymi.

Z uwagi na odległości od obszarów chronionych oraz jedynie miejscowy (lokalny) zasięg oddziaływań związanych z realizacją zamierzeń planistycznych można stwierdzić, że ustalenia planu nie będą miały istotnego wpływu na wspomniane wyżej obszary chronione.

Oceniany projekt planu wprowadza generalnie takie przeznaczenia terenów, które w przeważającej części odpowiadają istniejącemu już zagospodarowaniu. Jedynie miejscami przewiduje się zmianę charakteru dotychczasowego zagospodarowania. Lokalnie również na skutek wprowadzanych przeznaczeń mogą być zajmowane powierzchnie biologicznie czynne w tym zieleń wysoka.

W stosunku do istniejącego sposobu zagospodarowania oceniany projekt planu zagospodarowania przewiduje przede wszystkim poszerzenie (rozwój) terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

wielorodzinnej i usługowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (głównie terenów nieużytków, zieleni nieurządzonej, ale lokalnie również obszarów zadrzewionych).

Każda zmiana zainwestowania terenu związana jest z mniejszym bądź większym oddziaływaniem na środowisko, a stopień oddziaływania będzie uzależniony od intensywności i charakteru zainwestowania.

Aktualnie na obszarach już zainwestowanych oraz w ich sąsiedztwie występuje stałe oddziaływanie na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (ze źródeł komunikacyjnych i tzw. „niska emisja”), powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonanym, nieodwracalnym przekształceniem powierzchni terenu. Na terenach już zagospodarowanych realizacja ustaleń *planu* będzie więc związana głównie z utrzymaniem bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

W przypadku realizacji nowej zabudowy czy też elementów infrastruktury oddziaływanie krótkotrwałe na etapie budowy polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane). Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji.

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy powierzchnie uszczelnione. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Realizacja ustaleń *planu* będzie lokalnie związana z koniecznością wycinki zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych trwale przekształcone zostaną siedliska faunistyczne (ograniczona zostanie ich powierzchnia), a potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie z nich wyparta na tereny sąsiednie.

Dogęszczanie istniejącej zabudowy oraz realizacja nowych obszarów zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych przyczyni się do lokalnych zmian uwarunkowań krajobrazowych i topoklimatycznych. Wzrost powierzchni terenów zabudowy przyczyni się również do wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych do powietrza (nasilenie tzw. „niskiej emisji”), które mogą stamtąd być wywiewane na tereny przyległe.

Aktualnie istniejące w granicach opracowania ciągi komunikacyjne (przewidziane również w projekcie planu) oddziałują na tereny przyległe, powodując już obecnie lokalne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego na terenach chronionych akustycznie.

Opisane wyżej oddziaływania związane z realizacją planu będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach jednostek stanowiących źródło oddziaływań bądź na terenach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania powierzchni biologicznie czynnych. Nie przewiduje się jednak, aby potencjalna kumulacja miała znacząco negatywny wpływ na stan środowiska.

Opisane wyżej wpływy zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej.

Uwzględniając skalę i charakter zmian ogólnych kierunków zagospodarowania przewidzianych w planie, generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Teren objęty planem jest wysoko zurbanizowany i większą jego część stanowią obecnie tereny już zagospodarowane (zabudowane). Środowisko na omawianym terenie na skutek wieloletniej działalności człowieka zostało przekształcone, że praktycznie niemożliwy jest jego powrót do stanu pierwotnego. Fauna i flora są tutaj aktualnie reprezentowane głównie przez gatunki zsynantropizowane przystosowane (przywykłe) do warunków antropopresji, a występujące siedliska mają charakter antropogeniczny. Z tego względu omawiany teren nie prezentuje szczególnych wartości przyrodniczych.

Mając na względzie obecny stan środowiska przyrodniczego przedmiotowego terenu oraz jego przekształcenie antropogeniczne jak również uwzględniając ograniczenia uwzględnione w zapisach planu oraz przepisach odrębnych należy stwierdzić, iż realizacja planu w granicach przedmiotowego terenu nie będzie związana ze znaczącym oddziaływaniem na środowisko przyrodnicze.

W obszarze objętym planem ustala się zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem przedsięwzięć związanych z realizacją i remontami:

- dróg publicznych,
- linii kolejowych,
- linii tramwajowych,
- infrastruktury technicznej,
- inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

W związku z powyższym na przedmiotowym terenie nie wyklucza się realizacji niektórych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dla których w zależności od charakteru inwestycji obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być wymagany przez właściwy organ. Generalnie realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzana jest na zasadach określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto wprowadza również zakaz realizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności przedsięwzięć mogących spowodować ryzyko wystąpienia poważnych awarii.

W przypadku wprowadzania nowych terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynnych, często problemem jest znalezienie równowagi (kompromisu) pomiędzy presją zajmowania pod zabudowę kolejnych obszarów, atrakcyjnych ze względu na swoją lokalizację a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur ekologicznych.

Do potencjalnych problemów w rejonie przedmiotowego terenu należy oddziaływanie akustyczne istniejących głównych ciągów (ul. Strzelców Bytomskich i ul. Długa) oraz linii kolejowej na tereny zabudowy mieszkaniowej zlokalizowane w ich sąsiedztwie.

Aktualnie przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu drogowego występują potencjalnie w pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej wzdłuż ulicy Strzelców Bytomskich (także poza granicami przedmiotowego terenu).

Bezpośrednio w granicach przedmiotowego terenu właściwie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przemysłowego oraz pochodzącego od linii tramwajowych. W porze nocnej może dochodzić do potencjalnych przekroczeń rzędu max. 5dB na pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej przy linii kolejowej w południowej części terenu opracowania.

W ocenianym projekcie planu przewidziano utrzymanie istniejących ciągów komunikacyjnych, które będą oddziaływać akustycznie na tereny przyległe, w tym wspomniane wyżej obszary zabudowy mieszkaniowej. W przypadku zwiększenia natężenia ruchu na drogach przebiegających przez obszar objęty planem zwiększy się również ich oddziaływanie akustyczne. Z tego względu korzystne byłoby podjęcie odpowiednich rozwiązań służących ograniczeniu emisji hałasu na tereny objęte ochroną akustyczną.

Wprowadzenie przeznaczeń terenów zabudowy mieszkaniowej oraz usług w sąsiedztwie linii elektroenergetycznych wysokich napięć 400kV i 220kV nie będzie stanowić konfliktu zagospodarowania z uwagi na fakt, iż stanowi ono jedynie uporządkowanie planistyczne aktualnej formy zagospodarowania, a plan przedstawiony do oceny wprowadza nieprzekraczalną linię zabudowy uwzględniającą pasy technologiczne i uwzględnia wprowadzenie usług realizowanych jako działalność bez miejsc pracy wymagających stałego pobytu ludzi.

Obiekty mieszkaniowe znajdujące się bezpośrednio pod linią wysokiego napięcia oraz w granicach pasów technologicznych chronione są zapisami planu ustalającymi, iż poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, przy czym:

- 1) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW, 7MW, 8MW, 9MW, 10MW, 11MW, 12MW, obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- 2) dla wszystkich pozostałych terenów w obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.

W obszarze planu występują obszary płytkiej eksploatacji górniczej, a ponadto są zlokalizowane zlikwidowane szyby i szybiki, w zasięgu których lokalnie zakłada się realizację zabudowy. Z tego względu wskazuje się na skomplikowane warunki gruntowe, a ewentualna realizacja zabudowy na tych obszarach winna zostać poprzedzona wykonaniem stosownych badań podłoża zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem w celu określenia możliwości realizacji obiektów budowlanych, warunków ich posadowienia i konieczności zastosowania ewentualnych zabezpieczeń. Obszary dawnej, płytkiej eksploatacji rudnej oraz wyrobiska mające połączenia z powierzchnią (zlikwidowane szyby, szybiki) zostały uwzględnione w ocenianym projekcie planu.

W północnej części obszaru plan zakłada wprowadzenie terenu zabudowy usługowej (jednostka oznaczona symbolem 3U) w rejonie zasypanego wyrobiska (kamieniołomu). Z uwagi na odsunięcie nieprzekraczalnej linii zabudowy z terenu dawnego wyrobiska wprowadzenie przeznaczenia o symbolu 3U nie będzie stanowić problemu zagospodarowania.

W granicach opracowania, zgodnie z Mapą Hydrograficzną Polski, lokalnie występują obszary płytko zalegających wód gruntowych (o głębokości do 1 m p.p.t). Są to obszary o mało korzystnych warunkach gruntowo – wodnych i topoklimatycznych dla realizacji zabudowy. Należy jednak wskazać, iż obszary te zostały już w znacznej mierze zabudowane, a poziom wód gruntowych został zdrenowany, w związku z czym dalsze dogęszczenie zabudowy nie będzie stanowić konfliktu. Poglądowy zasięg płytko zalegających wód gruntowych został naniesiony na zał. 1 do niniejszego opracowania.

Niemniej w projekcie zaplanowano realizację zabudowy w rejonach dawnej płytkiej eksploatacji górniczej, gdzie nie można wykluczyć możliwości wystąpienia deformacji nieciągłych powierzchni. Z tego względu ewentualna realizacja zabudowy na tych obszarach winna zostać poprzedzona wykonaniem stosownych badań podłoża zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem w celu określenia możliwości realizacji obiektów budowlanych, warunków ich posadowienia i konieczności zastosowania ewentualnych zabezpieczeń, co nie znalazło odzwierciedlenia w zapisach projektu planu. Zgodnie z ustaleniami planu zakłada się utrzymanie i realizację nowych terenów podlegających ochronie akustycznej w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, gdzie może dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w obowiązujących przepisach prawa. Plan jednocześnie uwzględni ustalenia służące ograniczeniu występowaniu tego zjawiska. Niemniej w niektórych przypadkach noworealizowanych terenów zabudowy (zwłaszcza mieszkaniowej jednorodzinnej) rozwiązaniem alternatywnym jest odsunięcie w miarę możliwości projektowanych obiektów od drogi tak, by były zlokalizowane poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania hałasu.

Realizacja ustaleń ocenianego projektu nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.